Walt Disney's DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No 40 3 OKT. 1959

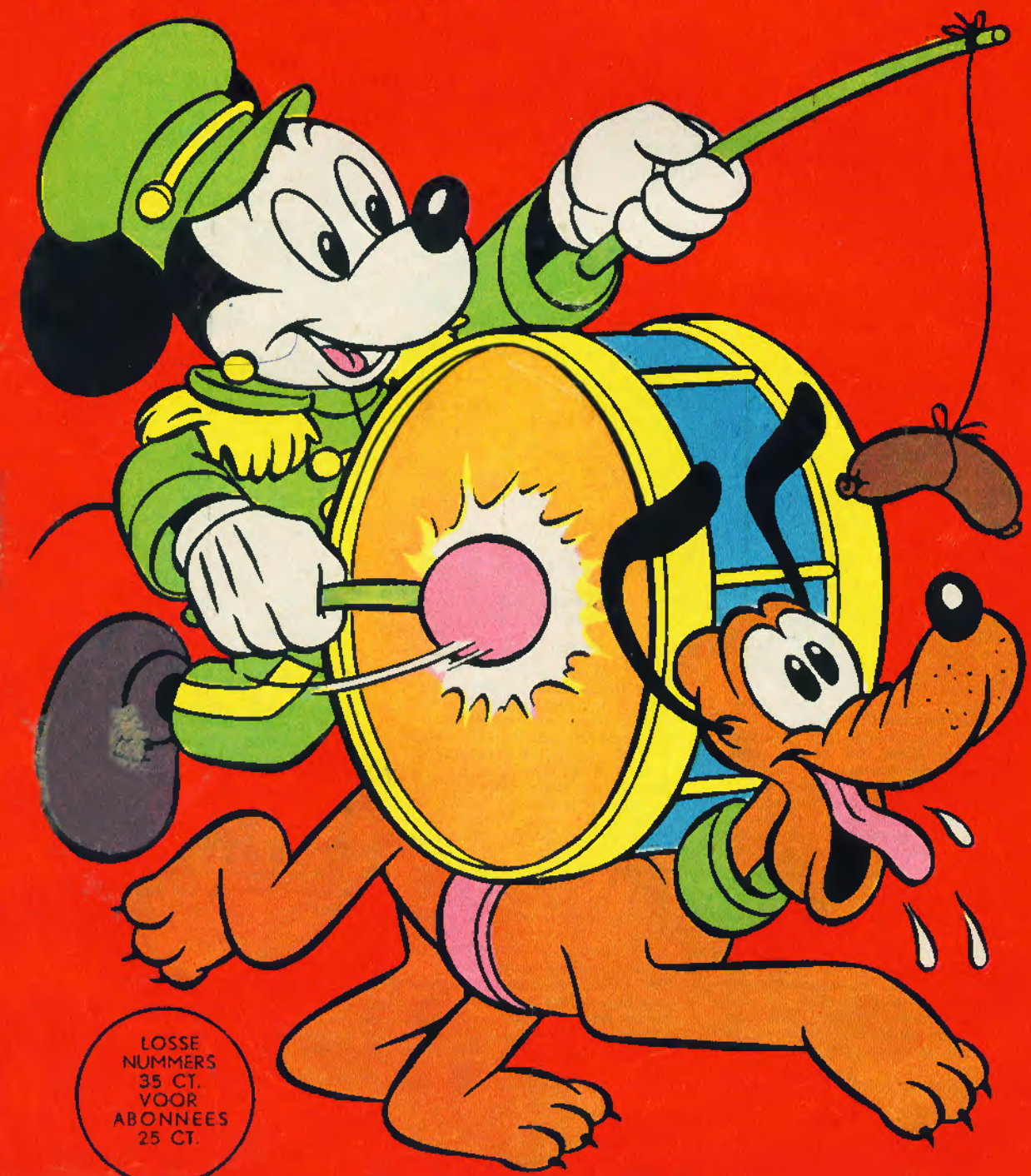

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Zondag is het vier oktober, jullie weten wat dat zegen wil: Dierendag! Juist jullie, die iedere week de avonturen lezen van onze vriendjes uit Duckstad, moeten op die dag bijzonder goed voor de dieren uit jullie omgeving zorgen, voor de hond, de poes, witte muizen misschien, of het goudhamstertje.

Van de week kreeg Ik een brief van de vader van Theo, een jongetje van negen jaar, die pas een jong hondje had gekregen, waar hij dol op was. Van z'n moeder had hij een mooie hondemand mogen kopen en een rubber kluif, waar het hondje mee kon spelen. Op de een of andere manier echter was het hondje een beetje te veel in z'n spel opgegaan en had de kluif ingeslikt. Theo was ten einde raad, huilend zat hij naast de mand waarin het hondje lag, doodziek. Toen vader thuiskwam ging hij meteen met het hondje en Theo naar de dierenarts, die heel bedenkelijk keek.

„Hm," zei hij, „het enige wat U kunt doen is hem om het uur een eetlepel van dit drankje geven.... en dan zullen we er maar het beste van hopen!"

Met tranen in z'n ogen nam Theo het flesje aan en ging weer met zijn vader naar huis. Daar bleef hij naast de mand zitten en gaf om het uur het beestje z'n drankje. Af en toe keek het hondje hem even aan en probeerde dan een beetje te kwispelen. Opeens trilde en schokte zijn kleine hondelijfje, nòg eens, en toen.... plop!.... daar schoot de kluif terug in z'n keel en rolde naar buiten. Theo was dolblij, dat begrijp je!

Ik vond het fijn te lezen dat het hondje kon blijven leven, dank zij de goede en trouwe zorgen van Theo. Hieruit kun je leren dat je je verantwoordelijk moet voelen voor het huisdiertje dat jou gegeven is, dat je er voor moet zorgen zo goed je kunt en.... dat je ervan moet houden. Pas dan kun je de moeite opbrengen zó voor hem te zorgen als Theo heeft gedaan!

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 33.
1e prijs: Alex Albers, **Amsterdam**.
2e prijs: Jan v. Schie, **Vlaardingen**.
3e t/m 12e prijs: A. v. d. Zanden, **Moergestel**; H. v. Drie, **Amersfoort**; K. Jacobs, **Breda**; J. Bongers, **Weert**; A. Bolhuis, **Zuidhorn**; A. Wegman, **Overdinkel**; N. Steensma, **Leeuwarden**; D. Vingerhoed, **Limulden**; J. Soetekouw, **Den Haag**; S. v. Velsen, **Yerseke**. 13e t/m 22e prijs: H. Bultink, **Klarenbeek**; I. Faber, **Enkhuizen**; E. v. Leeuwen, **Wassenaar**; A. Hlemstra, **Zaandam**; J. Jeltema. **Opheusden**; K. Kragt, **R'dam**; Gretha Schutte, **Coevorden**; M. Zwartbol, **Rozenburg**; P. Caelen, **Rijckholt**; T. v. Mourik, **Jutphaas**.
Opl. no. 38 luidt: **Al draagt een aap een gouden ring, toch blijft het dier een lelijk ding.**
Opl. no. 35 luidt: **Postzegel.** Dat hadden we vergeten jullie te vertellen!

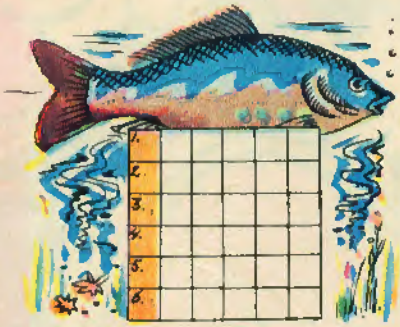

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 40

Van links naar rechts invullen: 1. voorwerp waarmee je knipt, 2. geneesheer, 3. tegenovergestelde van wakker zijn, 4. radiobedrijf, 5. moedig, 6. gegraven waterweg.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de rij gele hokjes van links onder naar rechts boven de naam van 'n vis. Schrijf deze naam op een briefkaart en zend die vóór 8 oktober aan Donald Duck, Postbus 792, A'dam.
Vergeet niet je naam en adres duidelijk te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van je kaart „oplossing 40".
De Belgische lezertjes moeten hun oplossing op dezelfde wijze sturen naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik kan best merken, jongens en meisjes, dat de avonden langer worden.... de brieven van jullie stromen toe! Maar je weet dat ik er eenvoudig nooit genoeg kan krijgen! Schrijf dus maar gerust aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Mijn adres in België is: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

ANNEKE PEETERS, ZEIST. Hoe bevalt het je hier, Anneke? Je vindt het zeker wel heel wat kouder dan in Indonesië, niet? Hoe gaat het op school? Kun je goed meekomen? Je moet „boel veel" groeten hebben van Hiawatha, het bruine Indiaanse jongetje!

JACQUELINE MATHIJS, KESSEL-LO. Ben jij een schelpenverzamelaarster, Jacqueline? Wat doe je er allemaal mee? Maak je er huisjes van en juwelendoosjes en zo? Zou je mij er eens een tekeningetje van kunnen sturen?

JAN en GREETJE BOS, R'DAM. Ik vind het reuze leuk dat jullie me nu ook eens een keer geschreven hebben, jongens! En ik hoop echt dat ik ook van jullie nog veel brieven zal krijgen, zullen we dat afspreken? Hartelijke groeten aan alle zeven!

ANNEKE MEIJER, VROOMSHOOP. Het spijt me voor jou, Anneke, maar je vriendinnetje heeft gelijk. Je moet echt Oom Dagobert zeggen, en niet Oom Dagoburt. Als Dagobert 'n Engelse naam zou zijn geweest, dan had jij het bij het rechte eind, maar het is een gewone Nederlandse naam.

ZO IETS ZEG JE NIET!

Toen kleine Piet onlangs met zijn moeder in de Amsterdamse tram stapte, zag hij een heer met een volkomen kaal hoofd zitten.
„O, mammie!" riep Pietje, „kijk daar eens, die mijnheer heeft geen enkel haartje meer op zijn hoofd!"
„Stil toch, Pietje," verbood moeder. „Dat mag je niet zeggen."
„O," zei kleine Piet na een kleine pauze. „Weet hij het dan zelf nog niet?"

DONALD DUCK IN BELGIË

Beste jongens en meisjes!

Ben je ooit wel eens op bezoek uitgestuurd naar een gezelschap, waarvan je niemand kende, behalve de gastvrouw en de gastheer? Je komt binnen en staat opeens in een kamer vol vreemde ooms en tantes, neven en nichten, die je allemaal aankijken. Je krijgt een kleur en bent dolblij als je even later weer op straat staat.

Dat bedremmelde gevoel heb ik vandaag zeker niet! Nee, ik vind het buitengewoon prettig om bij jullie te komen, want ik ken jullie en jullie kennen mij, al hebben we elkaar nooit in levende lijve ontmoet.

Mijn komst is niet helemaal een verrassing, want die werd vorige week reeds in Mickey Magazine aangekondigd, maar ik heb ook al mijn vriendjes uit Duckstad meegebracht. Ik hoef ze jullie eigenlijk niet meer voor te stellen. Of ja.... toch wel! Want Walt Disney heeft voor een heel stel van zijn figuren andere namen bedacht en mij gevraagd of ik daar een mooi lijstje van wilde maken.

Dit heb ik gedaan en hieronder vind je dan de nieuwe namen van een groepje oude bekenden.

Maar dit is niet het enige nieuws dat ik jullie heb te vertellen! Nee, in dit nummer wordt een begin gemaakt met twee prachtige vervolgverhalen; het ene is de ontroerende en klassieke geschiedenis: ALLEEN OP DE WERELD, door Hector Malot, het andere een spannend en gezellig verhaal: HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS: de belevenissen van een Engelse familie.

Je zult daar minstens evenveel genoegen aan beleven als aan het bekende en geliefde tweetal

TOM POES EN OLLIE B. BOMMEL

dat vele kostelijke avonturen beleeft, waarin de kleine, slimme Tom Poes de eigenwijze Heer Bommel steeds weer uit de moeilijkheden moet helpen.

In dit verhaal: DE DJEF VAN DAGBAD, zetten ze weer hun beste beentje voor!

Ik ben er zeker van dat jullie je met hen zult vermaken en ik zou het leuk vinden hierover eens iets van jullie te horen. Mijn adres is:

„Donald Duck"
Postbus 2
Antwerpen 19.

In de linker bovenhoek van de envelop moet je zetten:

OOM DONALDS BRIEVENBUS

En schrijf dan tegelijkertijd ook een en ander over je zelf: hoe oud je bent, in welke klas je zit, hoe je het op school vindt, welke hobby je hebt en.... als je eens een keertje een ondeugende streek hebt uitgehaald, mag je dat ook best schrijven, hoor. Je hoeft heus niet bang te zijn, dat ik geen tijd zal hebben om jullie briefjes te beantwoorden, want daar weet ik altijd tijd voor te vinden.

Ik vind het veel te leuk om jullie verhalen en jullie wensen te lezen en ik zal het daarom ook altijd leuk vinden om jullie een briefje terug te schrijven. En als ik jullie oolt eens met raad en daad kan bijstaan, dan zal ik zeker m'n uiterste best doen om voor een oplossing van je probleem te zorgen, maar.... niet voor een oplossing van

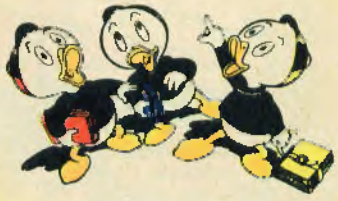

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Jaja, elke week staat in dit blad op pag. 2 een leuke prijsvraag, waar je mooie prijzen mee kunt winnen. Met Kerstmis, Pasen en in de grote zomervakantie komt er een heel grote prijsvraag met enorme prijzen! Zorg dus dat je steeds meedoet!

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag moet je als volgt insturen: je schrijft haar op een briefkaart, vermeldt daarbij duidelijk je naam en adres, zet op de kaart het nummer van de prijsvraag en stuur deze dan naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Hartelijk gegroet en tot de volgende week op pagina 2.

OOM DONALD

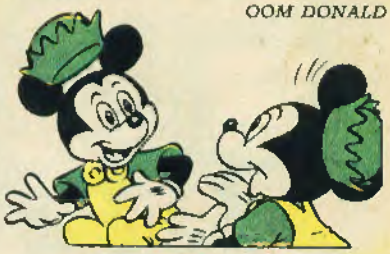

ZO HETEN ZE!

Loekie - Kwik	De drie biggetjes - Knir, Knor en Knar
Joost - Kwek	Broeder Vos - Meneer Vos
Viktor - Kwak	Broeder Beer - Meneer Beer
Daisy Duck - Katrien Duck	Johan Konijn - Broer Konijn
Oom Jeremias - Oom Dagobert	Chip en Dale - Knabbel en Babbel
Jonathan de Geluksvogel - Guus Geluk	Jawata - Hiawatha
Elooi - Gijs Gans	Zonnebloem - Zilverslang
Jak en Gus - Pieter en Tom	Bucky - Tokkie Tor
Gyro Gyroskoop - Willie Wortel	Jimmy Cricket - Japie Krekel
Freddy en Morty - Puk en Max	Dumbo - Dombo
Dingo - Goofy	Zwarte Pier - Boris Boef
Gilbert - Kareltje	Zwerver - Vagebond
Seke Wolf - Midas Wolf	Rakkie - Rakker

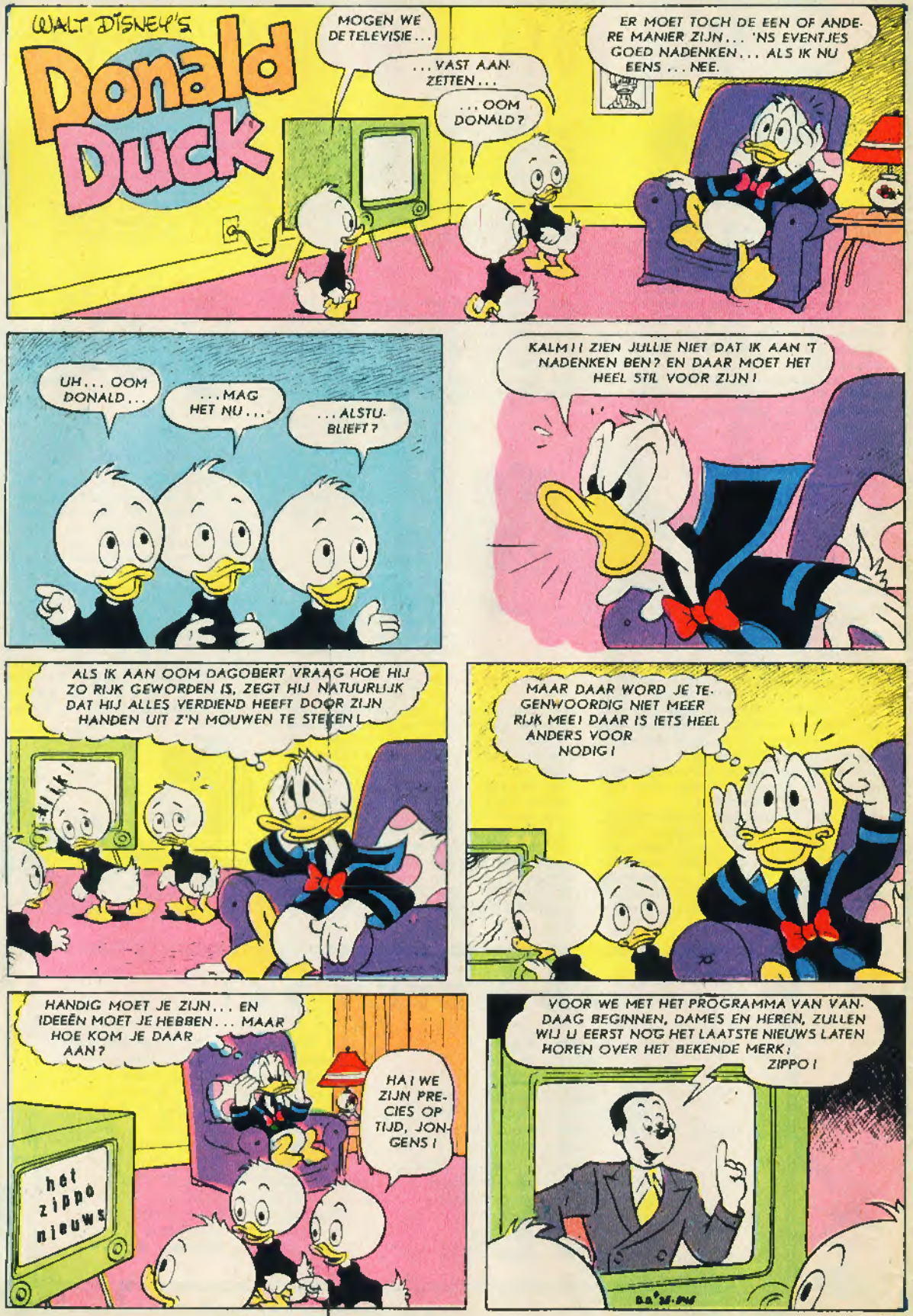
WALT DISNEY'S
Donald Duck
MOGEN WE DE TELEVISIE...
...VAST AAN-ZETTEN...
...OOM DONALD?
ER MOET TOCH DE EEN OF ANDERE MANIER ZIJN... 'NS EVENTJES GOED NADENKEN... ALS IK NU EENS... NEE.
UH... OOM DONALD...
...MAG HET NU...
...ALSTUBLIEFT?
KALM!! ZIEN JULLIE NIET DAT IK AAN 'T NADENKEN BEN? EN DAAR MOET HET HEEL STIL VOOR ZIJN!
ALS IK AAN OOM DAGOBERT VRAAG HOE HIJ ZO RIJK GEWORDEN IS, ZEGT HIJ NATUURLIJK DAT HIJ ALLES VERDIEND HEEFT DOOR ZIJN HANDEN UIT Z'N MOUWEN TE STEKEN!
MAAR DAAR WORD JE TEGENWOORDIG NIET MEER RIJK MEE! DAAR IS IETS HEEL ANDERS VOOR NODIG!
HANDIG MOET JE ZIJN... EN IDEEËN MOET JE HEBBEN... MAAR HOE KOM JE DAAR AAN?
HA! WE ZIJN PRECIES OP TIJD, JONGENS!
het zippo nieuws
VOOR WE MET HET PROGRAMMA VAN VANDAAG BEGINNEN, DAMES EN HEREN, ZULLEN WIJ U EERST NOG HET LAATSTE NIEUWS LATEN HOREN OVER HET BEKENDE MERK: ZIPPO!

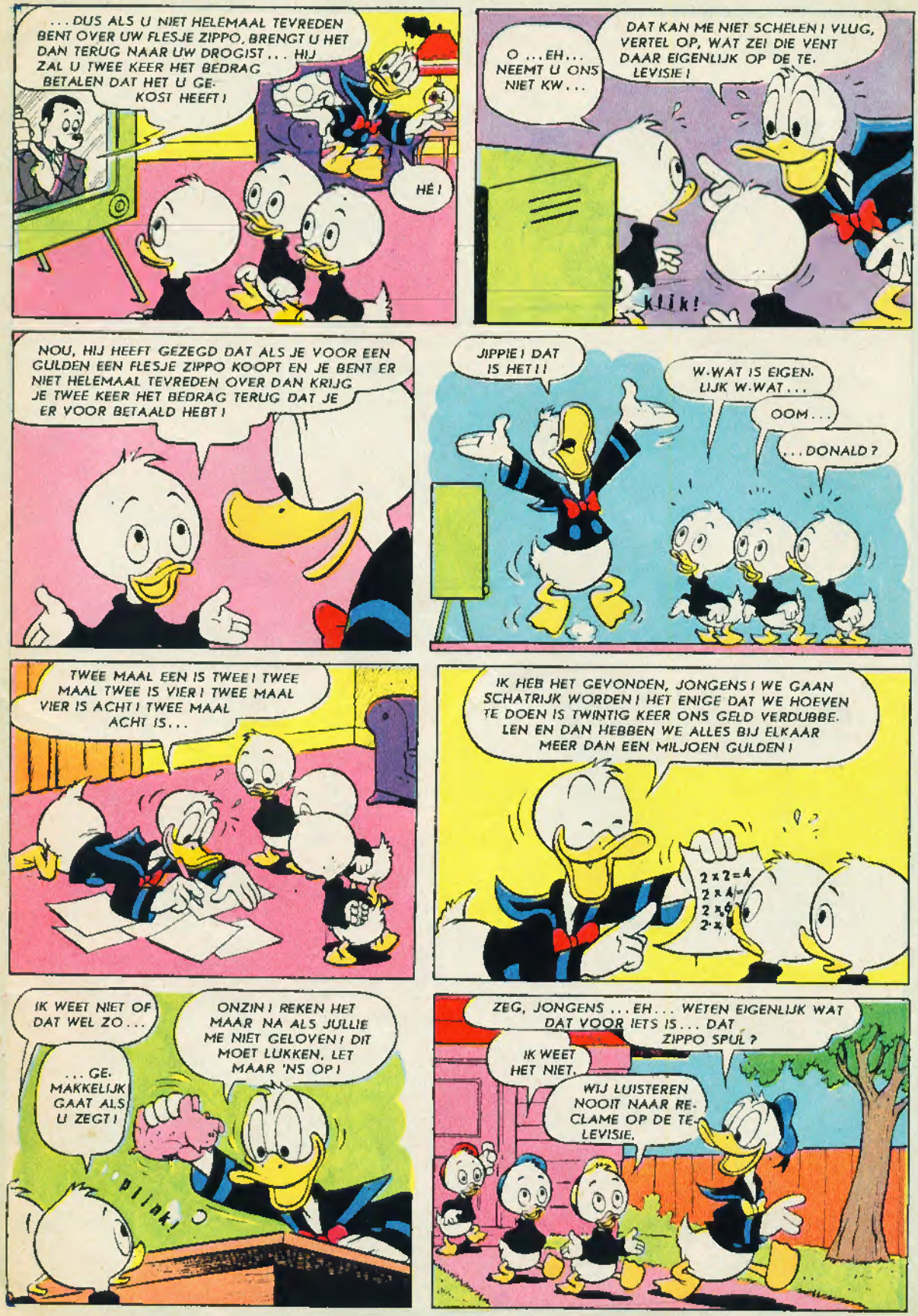
... DUS ALS U NIET HELEMAAL TEVREDEN BENT OVER UW FLESJE ZIPPO, BRENGT U HET DAN TERUG NAAR UW DROGIST ... HIJ ZAL U TWEE KEER HET BEDRAG BETALEN DAT HET U GE-KOST HEEFT!
HÉ!
O ... EH ... NEEMT U ONS NIET KW ...
DAT KAN ME NIET SCHELEN! VLUG, VERTEL OP, WAT ZEI DIE VENT DAAR EIGENLIJK OP DE TE-LEVISIE!
klik!
NOU, HIJ HEEFT GEZEGD DAT ALS JE VOOR EEN GULDEN EEN FLESJE ZIPPO KOOPT EN JE BENT ER NIET HELEMAAL TEVREDEN OVER DAN KRIJG JE TWEE KEER HET BEDRAG TERUG DAT JE ER VOOR BETAALD HEBT!
JIPPIE! DAT IS HET!!
W-WAT IS EIGEN-LIJK W-WAT ...
OOM ...
... DONALD?
TWEE MAAL EEN IS TWEE! TWEE MAAL TWEE IS VIER! TWEE MAAL VIER IS ACHT! TWEE MAAL ACHT IS ...
IK HEB HET GEVONDEN, JONGENS! WE GAAN SCHATRIJK WORDEN! HET ENIGE DAT WE HOEVEN TE DOEN IS TWINTIG KEER ONS GELD VERDUBBE-LEN EN DAN HEBBEN WE ALLES BIJ ELKAAR MEER DAN EEN MILJOEN GULDEN!
2 x 2 = 4
2 x 4 =
2 x 8
2 x
IK WEET NIET OF DAT WEL ZO ...
... GE-MAKKELIJK GAAT ALS U ZEGT!
ONZIN! REKEN HET MAAR NA ALS JULLIE ME NIET GELOVEN! DIT MOET LUKKEN, LET MAAR 'NS OP!
blink!
ZEG, JONGENS ... EH ... WETEN EIGENLIJK WAT DAT VOOR IETS IS ... DAT ZIPPO SPUL?
IK WEET HET NIET.
WIJ LUISTEREN NOOIT NAAR RE-CLAME OP DE TE-LEVISIE.

HEEFT U OOK ZIPPO? IK WIL GRAAG ZO'N FLESJE VAN EEN GULDEN VAN U HEBBEN.
O, MAAR NATUURLIJK, MENEER.

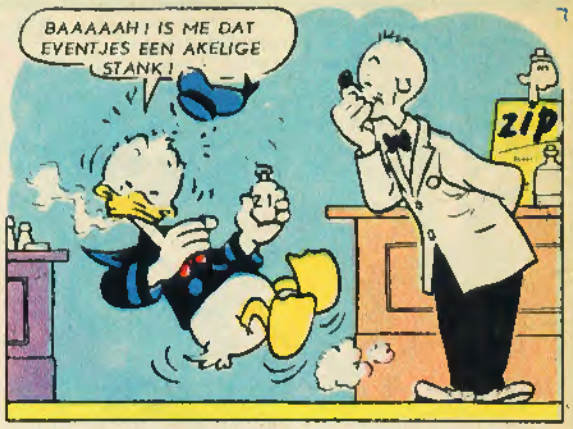
BAAAAAH! IS ME DAT EVENTJES EEN AKELIGE STANK!
zip

U DENKT TOCH ZEKER NIET DAT IK ZULK SPUL GA GEBRUIKEN, HÈ? BAH. WAT EEN ROMMEL! GEEFT U ME MAAR GAUW TWÉE KEER HET BEDRAG TERUG DAT IK BETAALD HEB!
MAAR U HEEFT HET NOG NIET EENS GEPROBEERD!

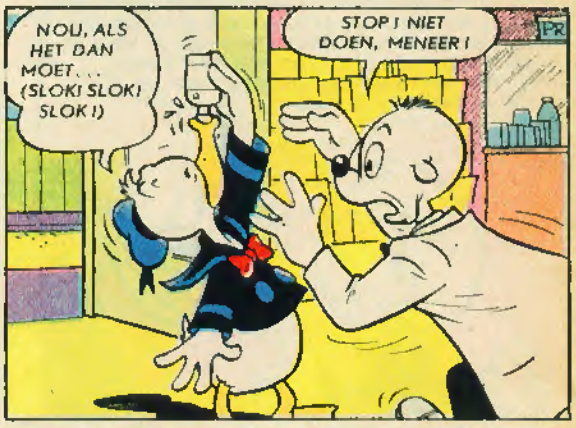
NOU, ALS HET DAN MOET... (SLOK! SLOK! SLOK!)
STOP! NIET DOEN, MENEER!

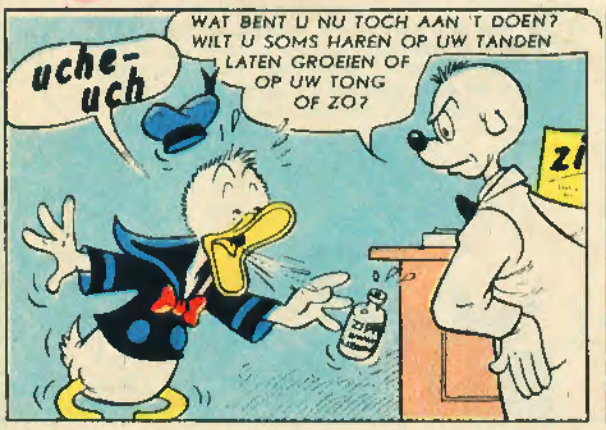
uche-uch
WAT BENT U NU TOCH AAN 'T DOEN? WILT U SOMS HAREN OP UW TANDEN LATEN GROEIEN OF OP UW TONG OF ZO?

WAT?! LIEVE HELP, HET IS EEN HAARGROEIMIDDEL!
zippo haargroei middel

GOED, IK ZAL HET NOG 'NS PROBEREN. MAAR IK KAN U WEL VERTELLEN, DAT HET BIJ MIJ NIET WERKT! EEN EEND MET HAREN, WAT 'N IDEE! WIE HEEFT DAAR NU OOIT VAN GEHOORD!
49 c

ZIET U NU WEL? GEEN HAARTJE! HOE ZIT 'T, KRIJG IK MIJN TWEE GULDENTJES NOG VAN U?
ALSTUBLIEFT, HOOR! U HEEFT HET ECHT WEL VERDIEND!

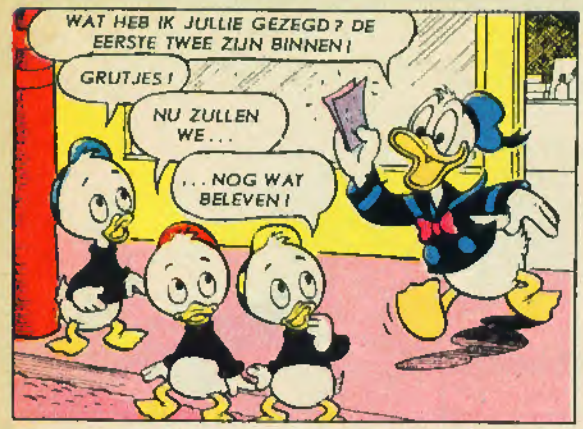
WAT HEB IK JULLIE GEZEGD? DE EERSTE TWEE ZIJN BINNEN!
GRUTJES!
NU ZULLEN WE...
...NOG WAT BELEVEN!

WETEN JULLIE WAT ZIPPO IS? EEN HAARGROEI-MIDDELTJE! IEDEREEN WEET DAT EENDEN VEREN HEBBEN EN DAT ZE ZELFS MET HONDERD HAAR-GROEIMIDDELTJES NOG GEEN HAREN ZULLEN KRIJGEN! HI! HI! HI!

HIER KWEK, NEEM DEZE GULDEN EN BEGIN. ALS JE ER TWEE HEBT, GEEF JE ER EEN AAN KWIK EN DIE GEEFT ER DAARNA EEN AAN KWAK! VOORUIT!
DAT KUNNEN WE NIET DOEN.
EH... NEE, OOM DONALD.

O NEE? EN WAAR-OM DAN NIET?
JA, ZIET U, OOM DONALD ...WIJ ZOUDEN NOOIT...
...ONS GELD TERUG...
...DURVEN VRAGEN!

ONZIN! ALS ZIJ VOOR DE TELEVISIE ZEGGEN DAT JE HET DUBBELE BEDRAG TERUG KRIJGT WAT JE BETAALD HEBT, ALS DAT SPUL NIET WERKT, DAN ZULLEN ZE 'T ME OOK GEVEN!
MISSCHIEN MOET U WEL EERST EEN...
...TIJDJE WACHTEN VOOR 'T...
...WERKT!

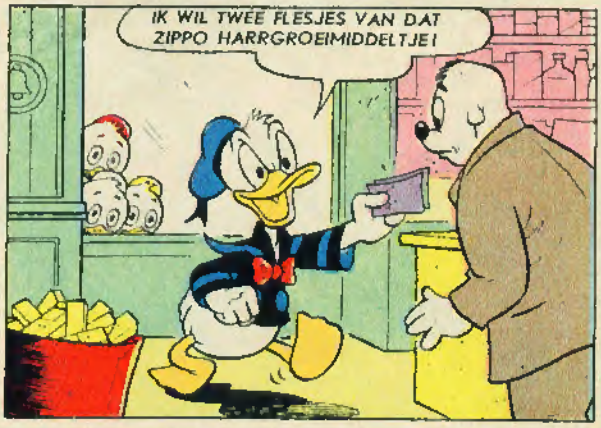
IK WIL TWEE FLESJES VAN DAT ZIPPO HARRGROEIMIDDELTJE!

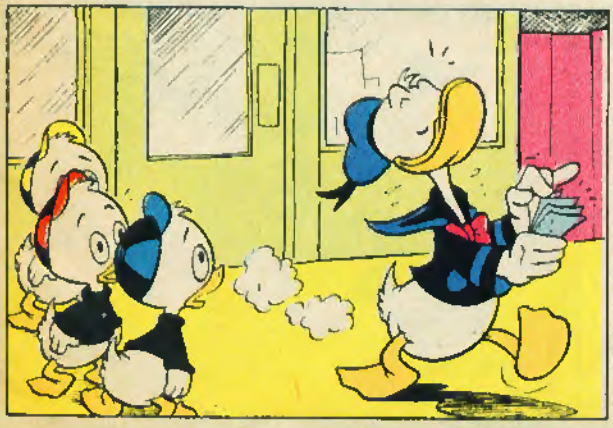

HIJ HEEFT AL VIER GULDEN! ZOU DAT ZO DOORGAAN?
WAGHT MAAR EENS! ER ZAL VAST WEL IETS VERKEERD GAAN.
NEE. HIJ HEEFT NOG NOOIT 'N IDEE GEHAD DAT GOED WERKTE.

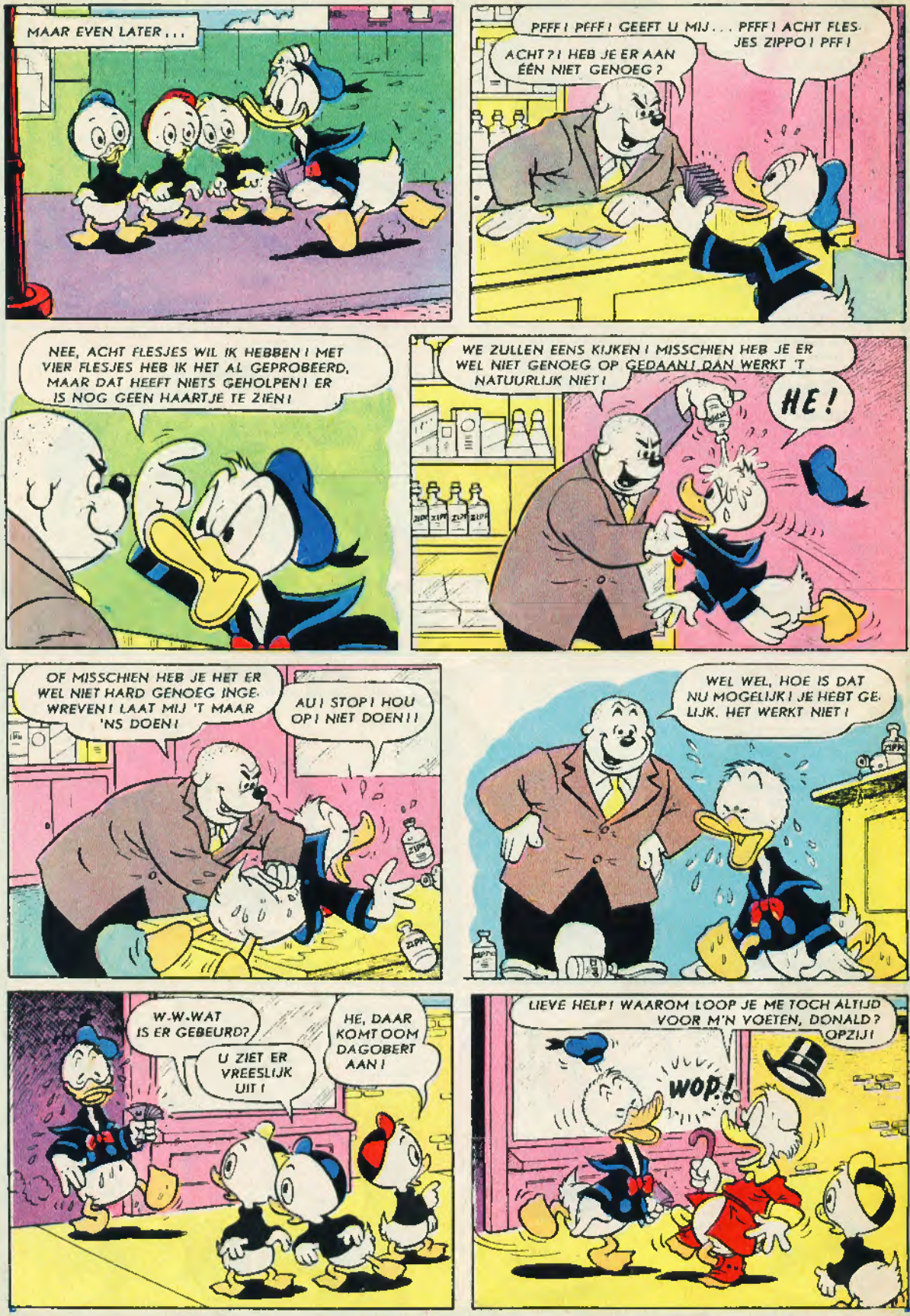
MAAR EVEN LATER . . .
PFFF! PFFF! GEEFT U MIJ . . . PFFF! ACHT FLESJES ZIPPO! PFF!
ACHT?! HEB JE ER AAN ÉÉN NIET GENOEG?
NEE, ACHT FLESJES WIL IK HEBBEN! MET VIER FLESJES HEB IK HET AL GEPROBEERD, MAAR DAT HEEFT NIETS GEHOLPEN! ER IS NOG GEEN HAARTJE TE ZIEN!
WE ZULLEN EENS KIJKEN! MISSCHIEN HEB JE ER WEL NIET GENOEG OP GEDAAN! DAN WERKT 'T NATUURLIJK NIET!
HE!
OF MISSCHIEN HEB JE HET ER WEL NIET HARD GENOEG INGEWREVEN! LAAT MIJ 'T MAAR 'NS DOEN!
AU! STOP! HOU OP! NIET DOEN!!
WEL WEL, HOE IS DAT NU MOGELIJK! JE HEBT GELIJK. HET WERKT NIET!
W-W-WAT IS ER GEBEURD?
U ZIET ER VREESLIJK UIT!
HE, DAAR KOMT OOM DAGOBERT AAN!
LIEVE HELP! WAAROM LOOP JE ME TOCH ALTIJD VOOR M'N VOETEN, DONALD? OPZIJ!
WOP!

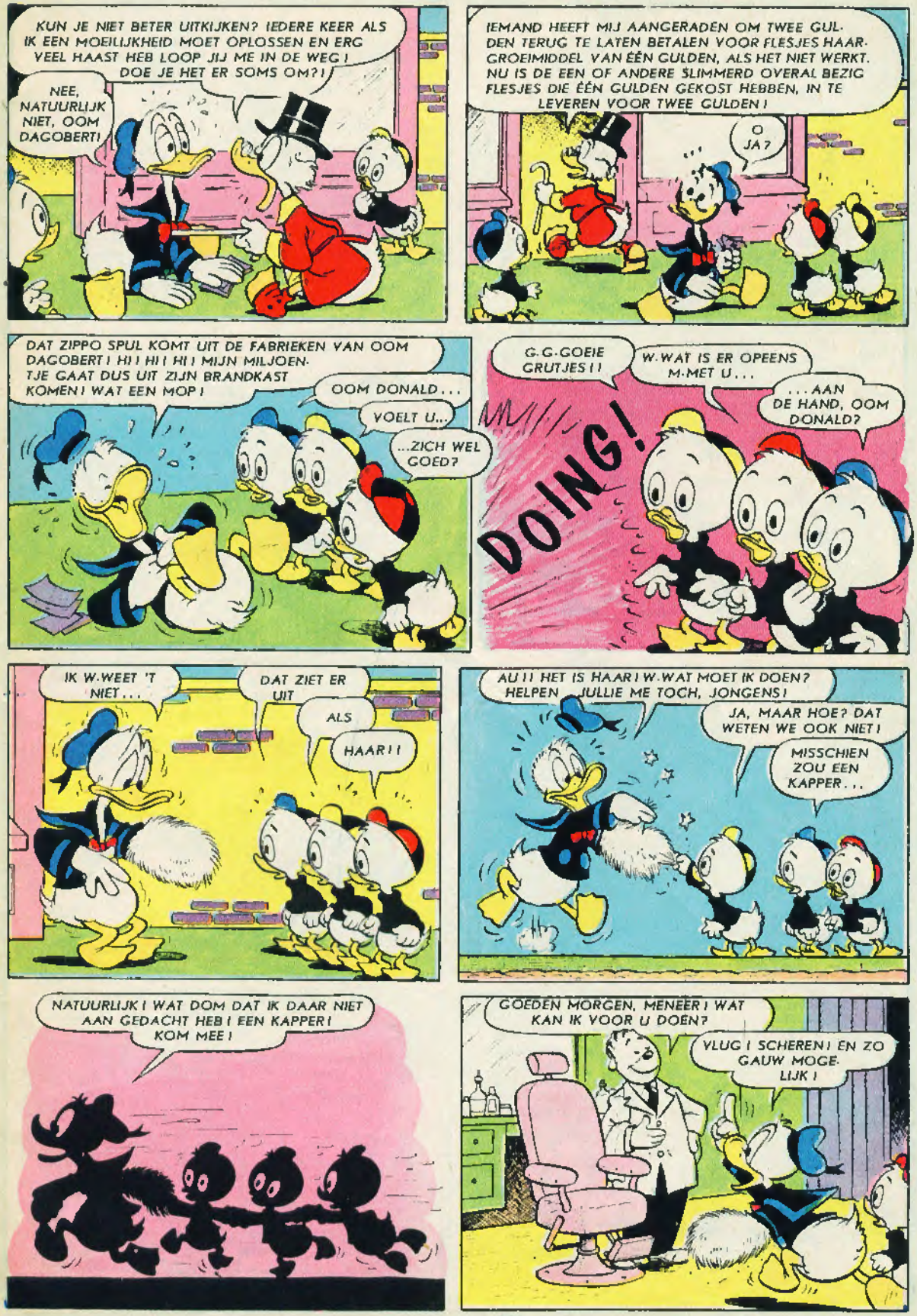
KUN JE NIET BETER UITKIJKEN? IEDERE KEER ALS IK EEN MOEILIJKHEID MOET OPLOSSEN EN ERG VEEL HAAST HEB LOOP JIJ ME IN DE WEG! DOE JE HET ER SOMS OM?!
NEE, NATUURLIJK NIET, OOM DAGOBERT!
IEMAND HEEFT MIJ AANGERADEN OM TWEE GULDEN TERUG TE LATEN BETALEN VOOR FLESJES HAARGROEIMIDDEL VAN ÉÉN GULDEN, ALS HET NIET WERKT. NU IS DE EEN OF ANDERE SLIMMERD OVERAL BEZIG FLESJES DIE ÉÉN GULDEN GEKOST HEBBEN, IN TE LEVEREN VOOR TWEE GULDEN!
O JA?
DAT ZIPPO SPUL KOMT UIT DE FABRIEKEN VAN OOM DAGOBERT! HI! HI! HI! MIJN MILJOENTJE GAAT DUS UIT ZIJN BRANDKAST KOMEN! WAT EEN MOP!
OOM DONALD...
VOELT U...
...ZICH WEL GOED?
G.G.GOEIE GRUTJES!!
W.WAT IS ER OPEENS M.MET U...
...AAN DE HAND, OOM DONALD?
DOING!
IK W.WEET 'T NIET...
DAT ZIET ER UIT ALS HAAR!!
AU!! HET IS HAAR! W.WAT MOET IK DOEN? HELPEN JULLIE ME TOCH, JONGENS!
JA, MAAR HOE? DAT WETEN WE OOK NIET!
MISSCHIEN ZOU EEN KAPPER...
NATUURLIJK! WAT DOM DAT IK DAAR NIET AAN GEDACHT HEB! EEN KAPPER! KOM MEE!
GOEDEN MORGEN, MENEER! WAT KAN IK VOOR U DOEN?
VLUG! SCHEREN! EN ZO GAUW MOGELIJK!

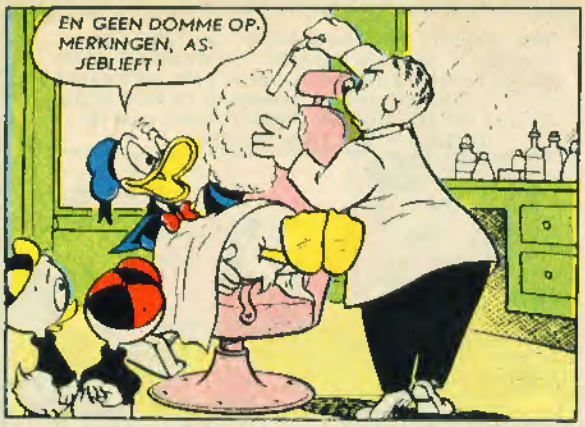
EN GEEN DOMME OP-MERKINGEN, AS-JEBLIEFT!

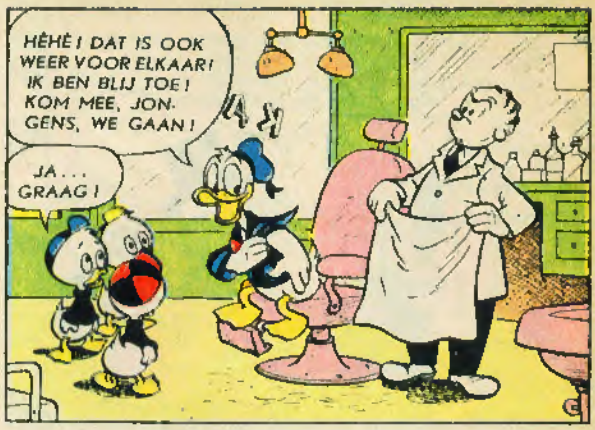
HÈHÈ! DAT IS OOK WEER VOOR ELKAAR! IK BEN BLIJ TOE! KOM MEE, JONGENS, WE GAAN!
JA... GRAAG!

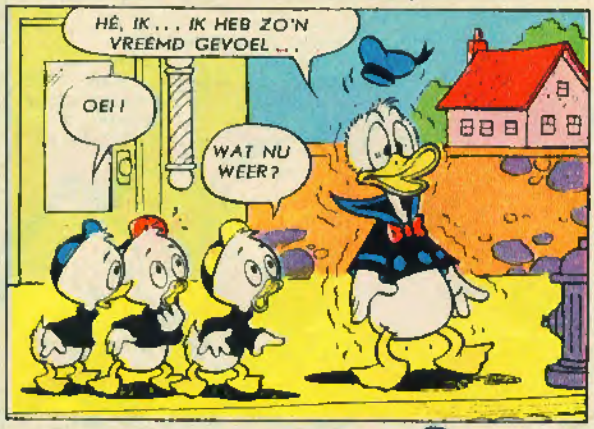
HÉ, IK... IK HEB ZO'N VREEMD GEVOEL...
OEI!
WAT NU WEER?

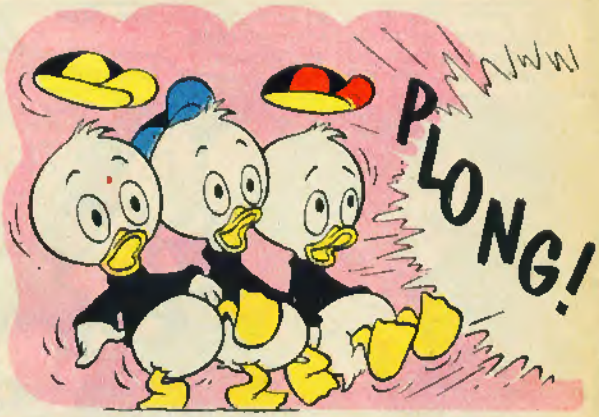
PLONG!

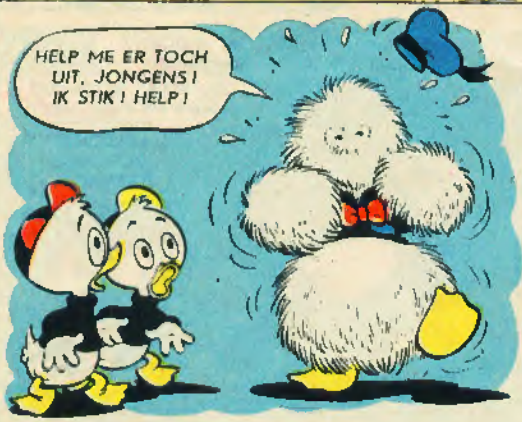
HELP ME ER TOCH UIT, JONGENS! IK STIK! HELP!

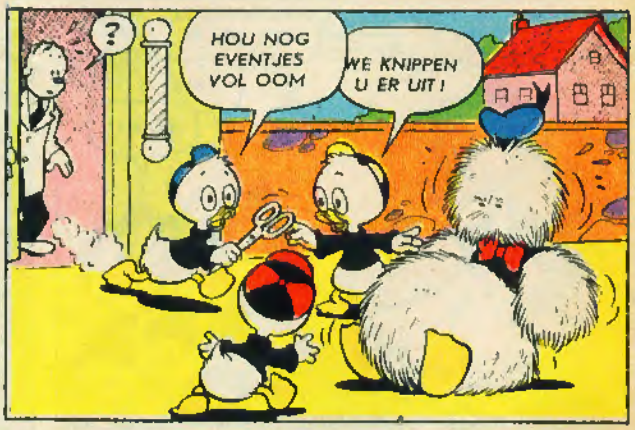
?
HOU NOG EVENTJES VOL OOM
WE KNIPPEN U ER UIT!

BRENG ME NAAR DIE KAPPERSZAAK!
GOED, OOM DONALD, ALS WE U KUNNEN VINDEN...
GOEIE GRUT-JES! DAAR KOMT OOM DAGO. BERT OOK WEER AAN, JONGENS!

NU WEET IK HOE DE VORK AAN DE STEEL ZIT! WAAR IS DIE OOM DONALD VAN JULLIE? IK ZAL HEM WEL 'NS KRIJGEN!
H-HIJ IS DIE KANT OPGE-GAAN... NAAR SPANJE...

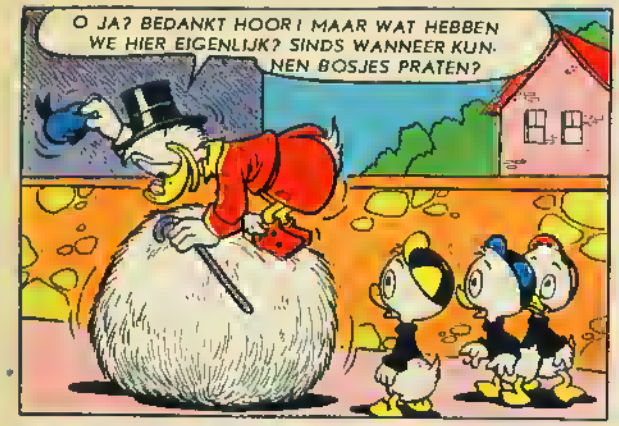
O JA? BEDANKT HOOR! MAAR WAT HEBBEN WE HIER EIGENLIJK? SINDS WANNEER KUNNEN BOSJES PRATEN?

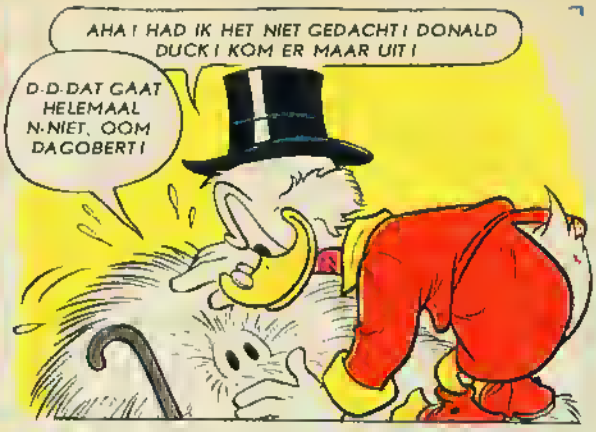
AHA! HAD IK HET NIET GEDACHT! DONALD DUCK! KOM ER MAAR UIT!
D-D-DAT GAAT HELEMAAL N-NIET, OOM DAGOBERT!

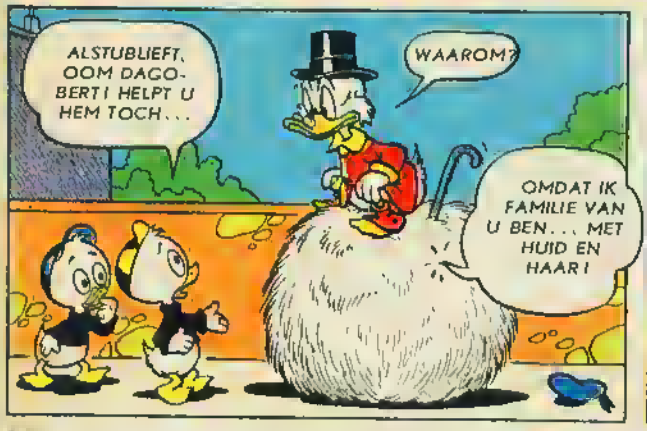
ALSTUBLIEFT, OOM DAGOBERT! HELPT U HEM TOCH...
WAAROM?
OMDAT IK FAMILIE VAN U BEN... MET HUID EN HAAR!

NU MOET JE EENS GOED NAAR ME LUISTEREN. JE HEBT GEPROBEERD MIJ VOOR EEN MILJOEN GULDEN AF TE ZETTEN. MAAR OMDAT JE MIJN NEEF BENT KUN JE VAN MIJ EEN FLESJE ONTHARINGSSPUL KOPEN VOOR TWEE EN DERTIG GULDEN!
ONTHAR

DAT... EH... IS PRECIES HET DUBBELE VAN HET BEDRAG DAT JE VANDAAG VOOR DE FLESJES ZIPPO BIJ ELKAAR HEBT GEHAALD. VERTEL HET MAAR 'NS... WIL JE HET VAN ME KOPEN VOOR DIE PRIJS OF LIEVER NIET?
IK KOOP HET!
ONTHAR

O EN NOG WAT! IK HEB JE NU AL VAAK GENOEG UIT MOEILIJKHEDEN MOETEN HALEN. IK WIL DAT JE ME VERGIFFENIS VRAAGT EN BELOOFT JE NEUS UIT MIJN ZAKEN TE HOUDEN!
IK LIG AL OP M'N KNIEEN, OOM DAGOBERT!

LATER..
WILT U ONS NU NOG EENS HET SPROOKJE...
...VERTELLEN VAN...
...HET PRINSESJE MET DE GOUDEN HAREN?
HOU, JE MOND!! LAAT HET JULLIE VOOR EENS EN VOOR ALTIJD GEZEGD ZIJN: HET WOORD HAREN WIL IK NOOIT MEER HOREN!
SPROOK

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

De drie sprongen uit de wagen en keken vol verbazing naar het huis. „Ik kan het haast niet geloven," zei Gordon, „het is zo groot!" — „Ik vind het hier heerlijk!" riep Allison opgewonden uit.

NIETS wees er die prachtige ochtend in juli op, dat de familie Douglas een spannend avontuur tegemoet ging. Alison, Gordon en John Douglas zaten aan de rand van de vijver in hun tuin en keken in het water. „Zien jullie het ook?" vroeg John, de jongste van het drietal. „De vijver zit boordevol visjes, maar ze zijn zo klein, dat je ze bijna niet kunt onderscheiden." Alison en Gordon zeiden niets.

„Zien jullie ze dan niet?" vroeg hun broertje ongeduldig. Gordon mompelde iets onverstaanbaars en Alison knikte alleen maar.

„Wat mankeert jullie toch?" vroeg John verbaasd. „Kunnen jullie niet een beetje vrolijker kijken? Het is nog wel de eerste dag van onze vakantie!"

„Als je het mij vraagt gaat er iets gebeuren," zei Alison. „Ik voel het."

„Doe toch niet zo raar," riep John uit. „Er gebeurt toch altijd iets!"

„Bij ons niet," mopperde Gordon. „Andere mensen maken altijd bijzonder leuke of bijzonder vervelende dingen mee, of zij beleven opwindende en spannende avonturen. Maar wij nooit!"

„En toch gaat er iets gebeuren," hield Alison vol. „Vader en moeder doen alle twee zo opgewonden. Hebben jullie het vanmorgen niet gemerkt aan het ontbijt? Vader had een brief gekregen die er heel belangrijk uit zag. En nadat hij die had gelezen gaf hij hem zonder iets te zeggen aan moeder."

„Ja, en daarna stuurden ze ons heel gauw de kamer uit," herinnerde Gordon zich opgewonden. „Je kon duidelijk merken dat er iets aan de hand was."

„We zullen het nu wel vlug weten," zei Alison. „Daar komt moeder aan."

Mevrouw Douglas liep snel naar de kinderen toe en knielde naast hen in het gras. „Ik moet jullie iets vertellen," zei ze. „Luister dus goed."

John kroop op zijn knieën dichter naar haar toe en Alison stak haar arm door die van haar moeder. Met nieuwsgierige gezichten keken zij haar aan.

John keek om. Op de trap stond mevrouw Brimley met wantrouwende ogen naar hem te gluren....

,,Jullie weten dat vader en ik al lang op zoek zijn naar een ander huis," vertelde moeder. „Een maand geleden hebben we er een gezien dat wij erg graag wilden hebben, maar het was zo duur. Vanmorgen heeft vader echter zijn nieuwste boek voor veel geld kunnen verkopen en..."

„En gaan we er nu toch wonen?" vroeg John met stralende ogen.

„Misschien wel. Vader heeft net opgebeld en het huis is nog te koop. Nu wil hij er nog eens over gaan praten."

„Waar staat het, moeder?" vroeg Gordon.

„Aan de kust en het heet „Het Meeuwennest". Vinden jullie dat geen mooie naam?"

„Nou en of!" knikte Alison. „En het klinkt zo romantisch, vind ik."

„Het is een heel oud huis," zei mevrouw Douglas. „En ik vind het erg mooi."

De kinderen waren even stil. Het grote nieuws moest nog goed tot hen doordringen. Maar

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

daarna waren er zoveel dingen die zij wilden weten, dat zij alledrie tegelijk een heleboel vragen op hun moeder afvuurden. „In vredesnaam, niet allemaal tegelijk!" riep deze wanhopig uit. „En ik vertel jullie nu toch niet meer, want straks kunnen jullie het zelf zien. Vader is van plan er vandaag heen te gaan en jullie mogen mee. Over een uur vertrekken we. Zorg ervoor dat jullie dan schone handen hebben; ik ga nu wat boterhammen klaarmaken om mee te nemen."

Alison sprong op en maakte van plezier een paar grote sprongen. „Zie je wel, ik wist dat er iets ging gebeuren!" riep zij uit. „Ik zal u helpen met de boterhammen, moeder. Misschien kunnen we dan wel eerder weg."

En dat lukte ook, drie kwartier later waren ze onderweg. Mevrouw Douglas zat voor in de auto, naast vader, en de kinderen hadden achterin een plaats gevonden bij de grote picknickmand.

In het begin zat John zo ver mogelijk naar voren geschoven op de bank en probeerde allerlei bijzonderheden over het huis van zijn vader te weten te komen. Maar toen zei mevrouw Douglas beslist: „Er wordt vandaag niet met de bestuurder gepraat." John ging toen maar weer in zijn hoekje zitten. Hij wist dat als moeder op deze toon sprak, hij maar beter kon doen wat zij zei. Daardoor kwam het dat er onderweg weinig werd gezegd. Maar een paar keer keken vader en moeder elkaar aan en dan knikten zij tevreden. Tegen de middag verlieten zij de grote weg en reden over een smal landwegje, waarlangs grote, hoge bomen stonden.

„Ik kan de zee zien," riep Alison en wees door het raampje. Toen maakte vader een scherpe draai en daarna reden zij door een grote poort die wijd open stond. Vlakbij de poort was een bord neergezet waarop met grote letters TE KOOP stond. Een eind verderop was een huis zichtbaar. Toen zij dichterbij kwamen, konden zij het pas goed zien. Het was een groot huis. Langs de voorkant was een terras.

„Ik wil hier geen kinderen zien," zei mevrouw Brimley resoluut.

„Allemaal uitstappen, we zijn er," zei meneer Douglas. De drie sprongen vlug uit de auto en keken vol verbazing om zich heen en toen weer naar het huis. „Ik kan het haast niet geloven," zei Gordon. „Het is.... het is zo groot!"

„Ik vind het hier heerlijk!" riep Alison opgewonden uit. „En ik vind de tuin ook zo mooi! Kijk, daar is een stuk met een hoge muur er omheen en daarachter zie ik een boomgaard!"

Mijnheer Douglas was intussen naar de voordeur gelopen en trok aan de bel. Het bleef nog enige tijd stil in huis, maar toen hoorde hij schuifelende voetstappen dichterbij komen. De deur werd op een kier open gedaan en een oude vrouw stak haar hoofd om de hoek. Zij keek mijnheer Douglas verre van vriendelijk aan en zei niets.

Mijnheer Douglas liet zich hierdoor niet van de wijs brengen en zei gemoedelijk: „Goede morgen, mijn naam is Douglas. Mijnheer Lunnis zou u laten weten dat wij vandaag wilden komen."

De vrouw werd na deze woorden beslist niet vriendelijker. „Dat heeft hij gedaan," zei ze op norse toon. „Hij is een uur geleden hier geweest. Mijn man is ergens in de tuin bezig, maar ik denk dat u wel alleen alles kunt bekijken. En nu moet ik weg, want ik heb het druk."

Ze draaide zich al om, maar mijnheer Douglas zei vlug: „Ik wilde u nog een ding vragen, mevrouw Brimley. U bent toch mevrouw Brimley, is het niet?"

„Ja, dat ben ik, maar ik heb nu echt geen tijd meer om met u te praten. Ik heb nog zoveel te doen."

„Goed, ik zal u niet langer ophouden. Wilt u me nog wél even vertellen waar de telefoon is?"

„Die is al een jaar geleden afgesloten. Als u wilt opbellen, moet u dat op het postkantoor doen in het dorp." Daarna slofte zij terug naar haar keuken.

„Nou, die is ook niet erg behulpzaam," zei Alison boos. „En zag u wel hoe ze naar u keek, moeder? Alsof ze u helemaal niet aardig vond!"

„Ja, dat heb ik gezien," antwoordde mevrouw Douglas. „Maar je moet niet vergeten dat zij hier de laatste twee jaar ongestoord heeft kunnen wonen en zij is misschien bang dat ze weg moet, nu wij hier komen."

„Is mijnheer Brimley ook zo'n vrolijke Frans?" vroeg Gordon.

„Ja, dat scheelt niet veel," antwoordde zijn moeder. „Ik denk dat hij hetzelfde vreest als zijn vrouw. Ik hoop dat jullie aardig tegen hem zullen zijn."

„Zo, voordat moeder en ik iets anders gaan doen, gaan we naar de mijnheer toe die ons het huis wil verkopen," zei vader. „Jullie kunnen intussen alles op je gemak bekijken."

„Ik zal zorgen dat het eten klaar staat als u terugkomt," zei Alison. „Waar wilt u straks gaan zitten? Daar achter, onder die grote boom?"

„Ja, dat lijkt me een lijne plaats," Moeder keek Alison dankbaar aan.

„Gordon en John, jullie helpen je zusje een handje, hoor!"

De jongens knikten. „Hoe lang denkt u dat u weg bent, vader?" vroeg John.

„Dat ligt er aan. Het is nu half een. Als we geluk hebben kunnen we om een uur of twee terug zijn. Ik hoop dat jullie ons dan een heleboel over het huis en de tuin weten te vertellen."

Daarna reden mijnheer en mevrouw Douglas weg. De kinderen zetten vlug de picknickmand onder de boom en beraadslaagden wat ze zouden gaan doen.

„Ik wil het huis in," zei John, die helemaal niet meer aan de zee dacht. „Dat is heel oud en het kan dus best zijn dat we er allerlei geheimzinnige dingen tegenkomen."

„Geheimzinnige dingen?" Alisons stem klonk kleinerend. „Gebruik je verstand toch."

Maar John trok zich hier niets van aan en ging welgemoed verder: „Als ik iets gevonden heb, zal ik het jullie komen vertellen. Of heb je soms zin om mee te gaan?"

Zonder op antwoord te wachten rende hij naar het huis toe en Alison en Gordon gingen hem achterna. De kinderen ontdekten grote kelders en kozen hun slaapkamer al uit, zonder er ook maar één ogenblik aan te denken dat moeder daar wel eens andere plannen voor zou kunnen hebben.

Natuurlijk stormde John ook de keuken binnen en werd daar zonder omhaal uitgezet door mevrouw Brimley. „Ik wil hier geen kinderen zien," verklaarde zij resoluut. „Als je moeder het hier wil bekijken, mag zij dat doen, maar jullie komen hier niet binnen. Begrepen?"

„Zij vindt mij niet aardig," zong John zachtjes, toen hij weer in de gang liep. „En ik vind haar ook niet aardig. Hi ha ho!"

„Laten we nu naar de tuin gaan," zei Alison.

Langs het huis waren grote bloemperken aangelegd, die een fleurige en vrolijke indruk maakten. Ook waren er lage, lange broeikassen en in een van de kassen ontdekten zij mijnheer Brimley. Hij begroette hen nog onvriendelijker dan zijn vrouw het had gedaan en antwoordde zo kort en grimmig op hun vragen, dat Alison zei: „Kom mee, jongens. Mijnheer Brimley heeft alleen maar last van ons. Het spijt me dat we u hebben gestoord."

„En nu gaan we naar de boomgaard!" riep John en meteen liep hij al die kant op.

Achter de boomgaard was 'n houten hek. Toen ze elk een appel hadden geplukt van de laaghangende takken, gingen zij er heen en zagen dat het toegang gaf tot een pad dat naar de zee leidde.

„Daarmee kunnen we beter wachten tot vader en moeder terug zijn," zei Alison. „'t Is zoetjesaan tijd dat wij voor het eten gaan zorgen. Zij zijn nu al meer dan een uur weg en ze kunnen dus ieder ogenblik terugkomen." Gordon geeuwde. „Tjonge, wat is dat vlug gegaan!"

„Moet je hem horen!" grinnikte John. „Weet jij eigenlijk wel hoeveel kamers dat huis heeft?"

„Geen idee."

„Ik ook niet. Ik ben wel begonnen met ze te tellen, maar ik ben de tel kwijt geraakt. Ik denk, dat ik het nu nog even ga doen." En weg was John. Hollend bereikte hij het huis. Toen, met zijn hoofd in zijn nek, keek hij naar de schoorstenen en plotseling verscheen er een verbaasde uitdrukking op zijn gezicht. Nog eens keek hij, nog eens telde hij, maar hij kwam tot dezelfde uitkomst: het waren er twintig.

„Hee, ik had niet gedacht dat er twintig kamers waren," mompelde hij. Hij ging 't huis binnen en haalde uit zijn zak een stukje krijt dat hij van school had meegebracht. Om zich vooral niet te vergissen, begon hij de deuren te nummeren. In de hal waren er vijf, zonder de keuken en wat daarachter lag mee te tellen. Vlug wipte hij de trap op en ging daar verder. Er waren acht slaapkamers en daarboven lagen nog drie zolderkamertjes. „Zestien en dan nog de keukens," dacht hij en hij krabde zich eens achter zijn oor.

De kinderen wuifden hun ouders zo lang

Had hij zich dan toch verteld? Weer ging hij naar buiten en weer staarde hij naar het dak. Twintig! Niet één meer, niet één minder! Hij had het daarbij misschien gelaten als het huis verder heel normaal was geweest. De begane grond en de eerste verdieping hadden even groot moeten zijn, maar dat waren ze niet. Hij ging naar de gang die over de hele breedte van het huis liep. Terwijl hij zorgvuldig probeerde steeds even grote passen te maken, wandelde hij hem helemaal af. Daarna deed hij beneden hetzelfde en.. de gang boven bleek precies even lang te zijn als die beneden, alleen met dit verschil, dat beneden de keuken er nog aan vast zat.
Er moet dus boven de keuken nog minstens één kamer zijn!" overwoog hij, en meteen liep hij voor de zoveelste keer de trap op om dat te onderzoeken. Voorzichtig begon hij tegen de wand te kloppen, hopend ergens een holle klank te horen. Terwijl hij daarmee bezig was, hoorde hij een geluid achter zich. Vlug keek hij om en zag mevrouw Brimley, die op de trap met wantrouwende ogen naar hem stond te gluren. John was hierdoor bepaald niet van zijn stuk gebracht en hij vroeg: „Weet u misschien ook wat er achter deze muur is?"
Mevrouw Brimley liep zo vlug ze kon de trap af, terwijl ze mompelde: „Maak je geen zorgen over verdwenen kamers.
Niemand heeft er een gestolen!"
„Die is zeker de leukste thuis," dacht John. „Maar zo gemakkelijk komt ze toch niet van me af!"
John was er nu heel zeker van, dat er in het huis een geheim was en hij was vast van plan om te ontdekken wat het was. Hij ging weer naar buiten en bekeek het huis heel aandachtig. Deze keer zag hij dat op de eerste verdieping een raam open stond. Hij liep weer naar binnen en rende de trap op. Boven gekomen ging hij alle kamers in, maar overal bleken de ramen dicht te zijn....
„Waar is dan de kamer met 't open raam?" vroeg hij zich verwonderd af. „Nu weet ik dus zeker dat er nog een kamer is, maar ik kan hem nergens vinden."
Toen had hij geen tijd meer om daar verder over na te denken, want in de verte zag hij de auto van zijn ouders aankomen. „U bent niet zo lang weg geweest," zei hij toen hij weer beneden was. „Is alles goed gegaan?"
„Ja," zei mevrouw Douglas. „Het is zo goed als voor elkaar."
„Is het huis nu van ons?"
„Nog niet helemaal. Er moeten nog een paar kleinigheden worden geregeld, maar daarna kunnen we hier gaan wonen."
„O, moeder, wat fijn!" riep Alison enthousiast uit. „Duurt dat nog lang? Zouden we hier volgende week al naartoe kunnen komen?"
Moeder lachte en vader zei: „Nee, zo vlug niet. Het zal wel een paar weken duren voordat het huis bewoonbaar is gemaakt. Er moet overal geverfd worden en we willen een paar kamers laten veranderen.... Nee, kindje, reken er maar op dat we hier over een maand komen wonen."
„Bah, wat duurt dat nog lang," mopperde Alison. „Dan is onze vakantie al bijna om."
„Er komen nog zoveel vakanties," troostte mevrouw Douglas. „Denk daar maar aan."
„Ja, dat is best mogelijk," vond Gordon. „Maar ik zou willen dat we hier nu al konden blijven."
„Als jullie dat zo graag willen, kan dat misschien wel geregeld worden," zei mijnheer Douglas. „Wat vind je, moeder, zouden ze groot en verstandig genoeg zijn om hier te kamperen?"
„Hoera! Joechei!" gilde John. „Bedoelt u wij met z'n drieën, alleen? Dat vindt u toch goed hè, moeder?"
„Ja hoor, als de mijnheer van wie we het huis kopen geen bezwaar maakt, vind ik het ook goed."
Alison zuchtte eens diep. „Wat een geweldig plan!" zei ze.
Toen de familie Douglas die avond weer naar huis ging, keken de Brimley's hen na. „Die John is veel te pienter naar mijn zin," zei mevrouw Brimley. — „Waarom?" vroeg haar man.
„Hij was zo aan het rondneuzen en hij vroeg naar een kamer waarvan hij de ingang niet kon vinden. Als je het mij vraagt is hij er binnen een week achter!" Mijnheer Brimley keek heel kwaad toen hij dit hoorde. „Ik zal hem leren...." gromde hij op kwaadaardige toon.

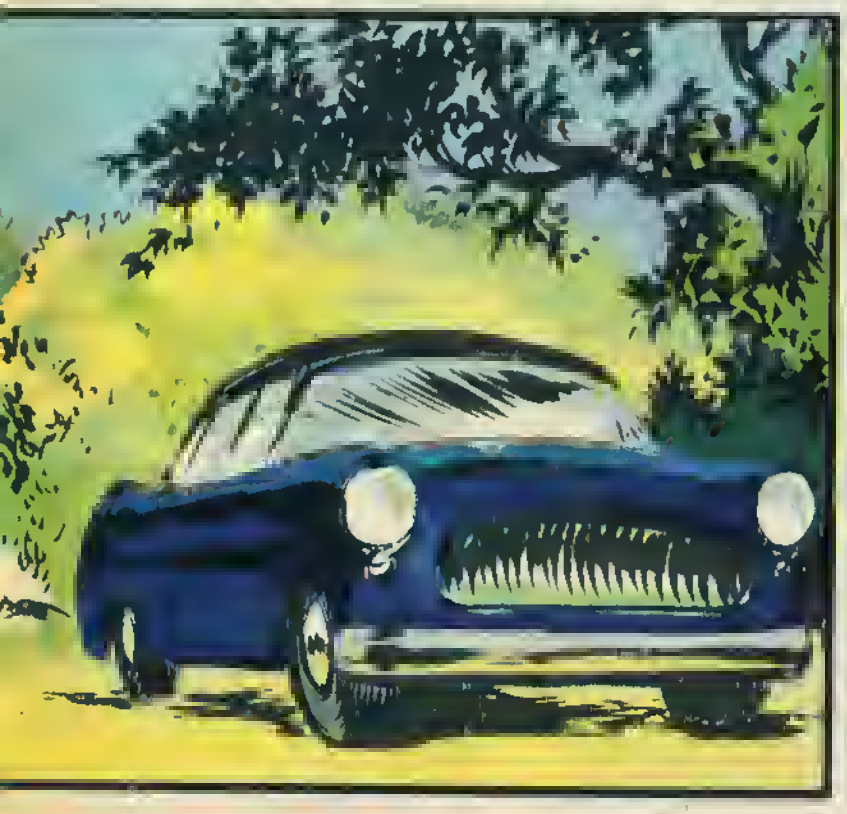

mogelijk na. Daarna liepen zij terug naar 't kamp, vervuld van hun gedachten.

Een paar dagen daarna had mijnheer Douglas toestemming gekregen om zijn kinderen in de tuin van „Het Meeuwennest" te laten kamperen. Niemand had er ook maar een ogenblik aan getwijfeld of het wel zou mogen en daarom stond alles al kant en klaar. Nadat ze van moeder een heleboel goede raadgevingen hadden gekregen, gingen zij op weg, en een paar uur later kwamen zij aan op „Het Meeuwennest".
Vader hielp hen met het opzetten van de tenten en toen dat eenmaal was gebeurd zei hij: „Zo, en nu kunnen jullie laten zien wat jullie waard zijn. Wees voorzichtig en doe geen domme dingen. John, wil jij er vooral aan denken dat Alison en Gordon ouder zijn dan jij en dat je moet doen wat zij zeggen. En verder, in het dorp is een telefooncel. Als jullie moeder of mij dringend moeten hebben, kun je opbellen. Maar denk er vooral aan: dat mag je alleen in een noodgeval doen. Nu ga ik er vandoor. Veel plezier!"
De kinderen wuifden hem na; daarna liepen zij terug naar het kamp, ieder vervuld van zijn eigen gedachten.

De volgende week kun je lezen in wat voor spannende avonturen Alison, Gordon en John verwikkeld zullen raken.

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

IN HET DORPJE CHAVANON IN FRANKRIJK, AAN EEN ZIJRIVIER VAN DE LOIRE, STAAT HET ARMELIJKE HUISJE VAN DE FAMILIE BARBERIN. BARBERIN ZELF WERKT IN DE STAD, IN PARIJS, ALS STEENHOUWER EN SLUURT AF EN TOE BERICHT EN WAT GELD AAN ZIJN VROUW, DIE IN HET HUISJE WOONT MET RÉMI, EEN JONGEN MET EEN LEVENDIG GEZICHT EN EDELE TREKKEN . . .

OP EEN NOVEMBERDAG, TEGEN HET VALLEN VAN DE AVOND, BRENGT RÉMI DE KOE ROUSSETTE NAAR DE STAL. ALS . . .

MOEDER! DAAR IS IEMAND! EN HIJ ZIET ERUIT ALSOF HIJ VAN HEEL VER KOMT! MISSCHIEN BRENGT HIJ NIEUWS UIT PARIJS VAN VADER!

NA HET SCHAMELE ETEN

WAAROM HEB JE NIET GEDAAN WAT IK JE GEZEGD HEB? VANDAAG OF MORGEN VINDEN ZE DIE [illegible]GEN HIER EN DAN?

JA MAAR . . . HET IS TOCH BEST NOG MOGELIJK DAT ZIJN OUDERS HEM HIER KOMEN OPHALEN BARBERIN?

ZIJN OUDERS? ALS HIJ ZE HAD, ZOUDEN ZE HEM TOCH AL LANG GEZOCHT HEBBEN! EN ALS ZE KOMEN STUREN WE ZE GEWOON NAAR HET VONDELINGENGESTICHT!

EEN GRIJZE VREEMDELING SCHIJNT VEEL BELANGSTELLING VOOR RÉMI TE HEBBEN . . .

ALS IK DIE JONGEN NU EENS MET ME MEE NAM, WAT ZOU JE DAAR VAN ZEGGEN? DAN KOST HIJ U GEEN CENT EN GEEN ETEN MEER!

JACQUES BLONDEAU

MAAR WIE BENT U?

VITALIS HEET IK . . . SIGNOR VITALIS, ARTIEST . . . GEEFT U MIJ HET KIND MEE, DAN KRIJGT U VEERTIG FRANCS . . . AFGESPROKEN?

BINNEN ZIT EEN RIJK GEKLEDE HEER OP BARBERIN TE WACHTEN . . .

WAAR IS DE JONGEN, BARBERIN?

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld.

WALT DISNEY

MICKEY EN GOOFY

TOEN MICKEY HOORDE DAT GOOFY VAN PLAN WAS MET DE GROTE SCHOONMAAK TE BEGINNEN, BESLOOT HIJ HEM TE HELPEN, MAAR ALS HIJ ALLES VAN TE VOREN GEWETEN HAD...

PFFF! HIER OP ZOLDER MOETEN WE NIET VEEL DOEN, MICKEY! HET ZIET ER NETJES UIT, VIND IK!

NOEM JE DIT NETJES? HET LIJKT WEL EEN VUILNISBELT!

WE KUNNEN EEN BEETJE GAAN AFSTOFFEN!

WAT EEN TROEP! HET ZOU ME NIETS VERWONDEREN ALS ER HIER ZELFS EEN COMPLETE WASBAK ZOU LIGGEN!

help!

BONK!

JA HOOR, DAAR HEB JE 'M AL! IK HAD NOG GELIJK OOK!

IK MOET AL DIE DINGEN TOCH ÉRGENS LATEN, MICKEY!

LATEN WE BEGINNEN. IK HEB 'T JE NU EENMAAL BELOOFD.

GRUTJES! DAT IS AARDIG VAN JE, MICKEY!

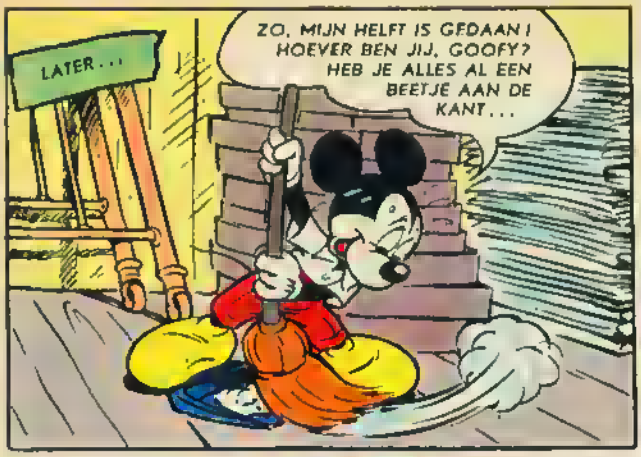
LATER . . .
ZO, MIJN HELFT IS GEDAAN! HOEVER BEN JIJ, GOOFY? HEB JE ALLES AL EEN BEETJE AAN DE KANT . . .

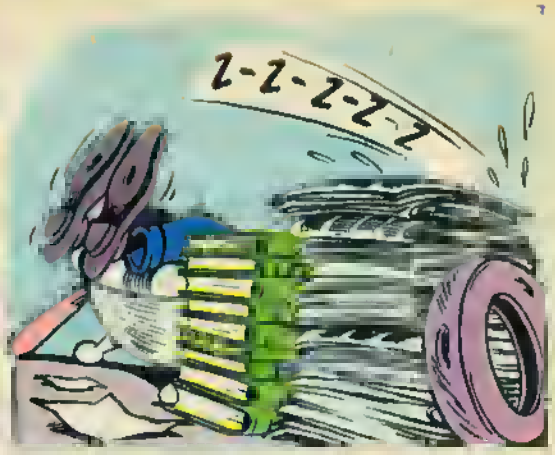
Z-Z-Z-Z-Z

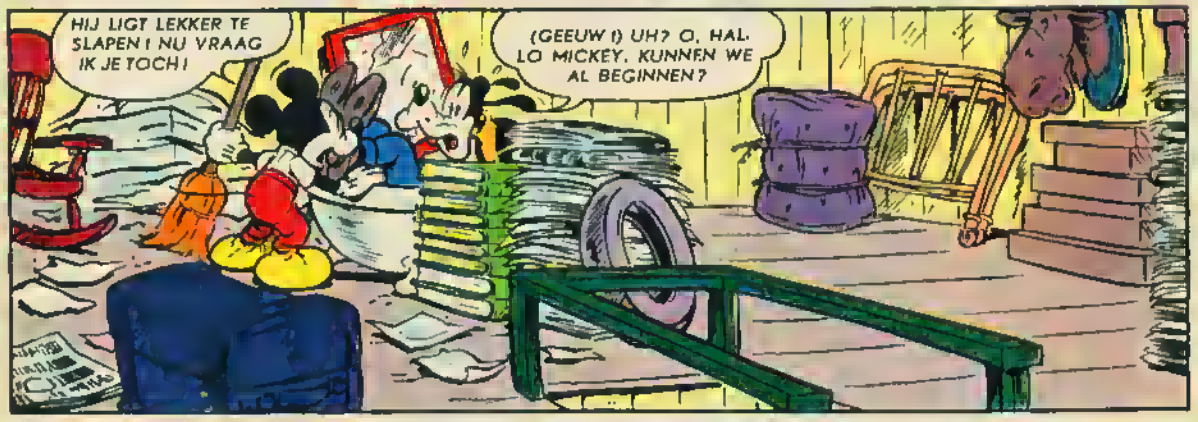
HIJ LIGT LEKKER TE SLAPEN! NU VRAAG IK JE TOCH!
(GEEUW!) UH? O, HAL. LO MICKEY. KUNNEN WE AL BEGINNEN?

EEN HOPELOOS GEVAL BEN JE! BLIJF JIJ NU MA . . .
VOORZICHTIG, MICKEY! KIJK UIT!!

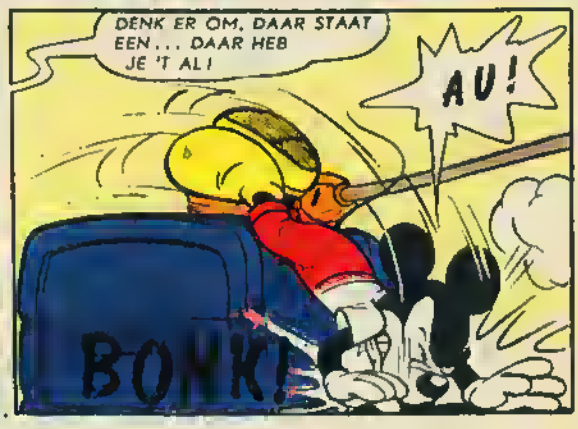
DENK ER OM, DAAR STAAT EEN . . . DAAR HEB JE 'T AL!
AU!
BONK!

!IEVE HELP! W.WAT IS DIT VOOR EEN KIST?
OP HET EERSTE GE-ZICHT ZOU IK ZEG-GEN: EEN KOFFER! MAAR JE WEET NOOIT!

OUDE KOFFERS ZIJN ALTIJD ERG GEHEIM-ZINNIG! WAT ZIT ER IN?
GRUTJES, DAT WEET IK NIET! IK HEB ER NOG NOOIT IN GEKEKEN!

MISSCHIEN ZIT ER WEL GOUD IN . . . OF JUWELEN . . . OF EEN ECHTE SCHAT!
HI! HI! HI! WAARSCHIJNLIJK ALLEEN MAAR OUDE KLEREN!

HM, IK GELOOF DAT JE GELIJK HEBT, MICKEY! MOET JE DIT ZIEN! EEN HEEL OUD BADPAK!
WACHT EENS! IK ZIE DAAR ONDER IN IETS GLINSTEREN!

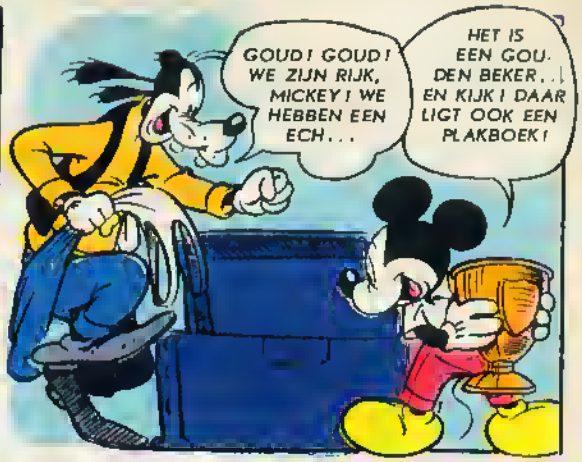
GOUD! GOUD! WE ZIJN RIJK, MICKEY! WE HEBBEN EEN ECH...
HET IS EEN GOUDEN BEKER... EN KIJK! DAAR LIGT OOK EEN PLAKBOEK!

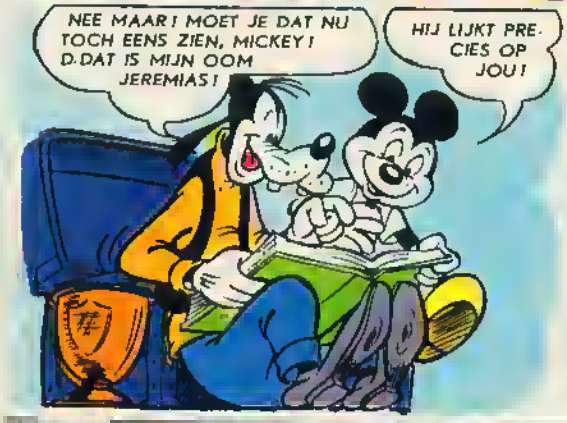
NEE MAAR! MOET JE DAT NU TOCH EENS ZIEN, MICKEY! D-DAT IS MIJN OOM JEREMIAS!
HIJ LIJKT PRECIES OP JOU!

DAT IS TOCH DIE OOM, OVER WIE JE ME AL ZO VAAK VERTELD HEBT, HÈ?
JA, HET WAS MIJN LIEVELINGSOOM! MAAR IK WIST HELEMAAL NIET DAT HIJ EEN BOKSER WAS!
JEREMIAS VAN DER GOOF, BIJGENAAMD "DE VECHTER", BIJ ZIJN 500e GEVECHT 30 RONDEN MET BLOTE HANDEN!

HIER STAAT DAT HIJ NIET ALLEEN EEN BOKSER WAS, MAAR OOK EEN ECHTE HEER!
IS DAT NET ZOIETS ALS HEER BOMMEL, MICKEY?

EN EEN PAAR UUR LATER...
OEA-A-AH! IK MOET ER VANDOOR, GOOFY! WE ZIJN WEL NIET HELEMAAL KLAAR GEKOMEN, MAAR HET WAS WEL GEZELLIG!
IK ZAL JE ER EVEN UITLATEN, MICKEY.

HEB JE OOK GELEZEN DAT MIJN OOM JEREMIAS ALTIJD SPREEKWOORDEN AANHAALDE ALS HIJ IN DE RING STOND TE BOKSEN? HOE VIND JE DAT?
EEN BEET JE VREEMD ZOU IK ZEGGEN!

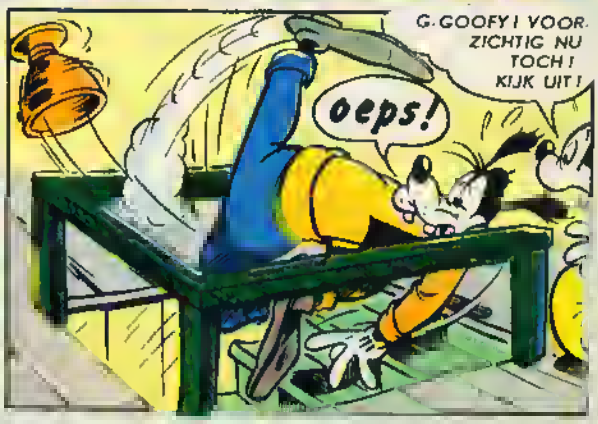
G-GOOFY! VOORZICHTIG NU TOCH! KIJK UIT!
oeps!

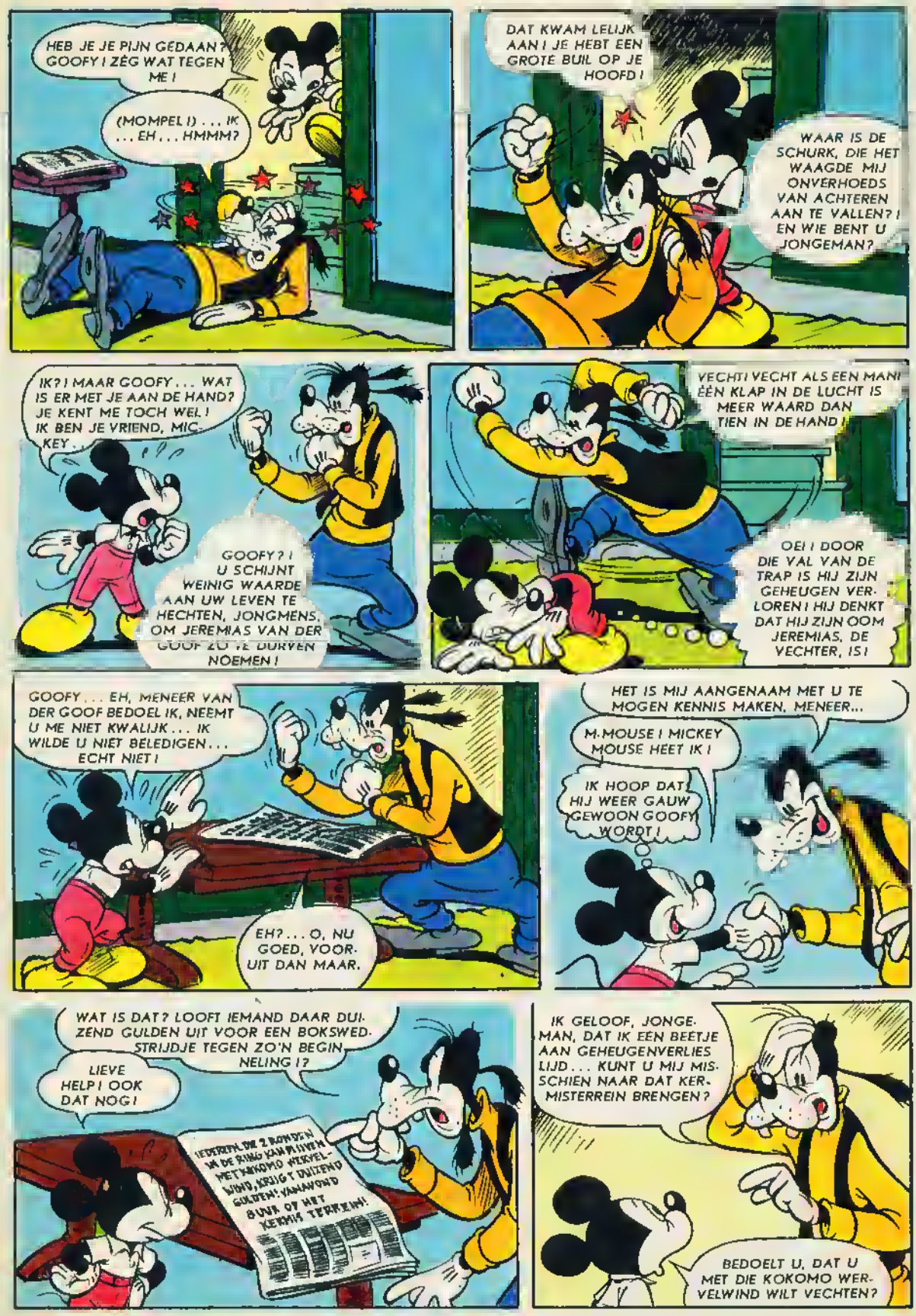
HEB JE JE PIJN GEDAAN? GOOFY! ZÉG WAT TEGEN ME!
(MOMPEL!) ... IK ... EH ... HMMM?
DAT KWAM LELIJK AAN! JE HEBT EEN GROTE BUIL OP JE HOOFD!
WAAR IS DE SCHURK, DIE HET WAAGDE MIJ ONVERHOEDS VAN ACHTEREN AAN TE VALLEN?! EN WIE BENT U JONGEMAN?
IK?! MAAR GOOFY ... WAT IS ER MET JE AAN DE HAND? JE KENT ME TOCH WEL! IK BEN JE VRIEND, MICKEY.
GOOFY?! U SCHIJNT WEINIG WAARDE AAN UW LEVEN TE HECHTEN, JONGMENS, OM JEREMIAS VAN DER GOOF ZO TE DURVEN NOEMEN!
VECHT! VECHT ALS EEN MAN! ÉÉN KLAP IN DE LUCHT IS MEER WAARD DAN TIEN IN DE HAND!
OEI! DOOR DIE VAL VAN DE TRAP IS HIJ ZIJN GEHEUGEN VERLOREN! HIJ DENKT DAT HIJ ZIJN OOM JEREMIAS, DE VECHTER, IS!
GOOFY ... EH, MENEER VAN DER GOOF BEDOEL IK, NEEMT U ME NIET KWALIJK ... IK WILDE U NIET BELEDIGEN ... ECHT NIET!
EH? ... O, NU GOED, VOORUIT DAN MAAR.
HET IS MIJ AANGENAAM MET U TE MOGEN KENNIS MAKEN, MENEER...
M-MOUSE! MICKEY MOUSE HEET IK!
IK HOOP DAT HIJ WEER GAUW GEWOON GOOFY WORDT!
WAT IS DAT? LOOFT IEMAND DAAR DUIZEND GULDEN UIT VOOR EEN BOKSWEDSTRIJDJE TEGEN ZO'N BEGINNELING!?
LIEVE HELP! OOK DAT NOG!
IEDEREEN, DIE 2 RONDEN IN DE RING KAN BLIJVEN MET KOKOMO WERVELWIND, KRIJGT DUIZEND GULDEN! VANAVOND BOVEN OP HET KERMISTERREIN!
IK GELOOF, JONGEMAN, DAT IK EEN BEETJE AAN GEHEUGENVERLIES LIJD ... KUNT U MIJ MISSCHIEN NAAR DAT KERMISTERREIN BRENGEN?
BEDOELT U, DAT U MET DIE KOKOMO WERVELWIND WILT VECHTEN?

MAAR NATUURLIJK ! IK WEET NOG STEEDS HOE IK MIJN VUISTEN MOET GEBRUIKEN ! LET OP JONGMENS, OVER EEN PAAR WEKEN NOEMT MEN MIJ WEER „DE KONING VAN DE BOKSERS" !
LUISTER NU 'NS ! JE BENT JEREMIAS VAN DER GOOF NIET . . . JE BENT NET OP JE HOOFD GEVALLEN . . . WEET JE NOG WEL ?

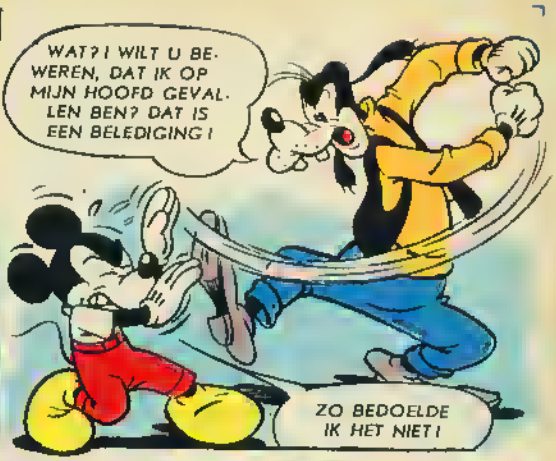
WAT ? ! WILT U BEWEREN, DAT IK OP MIJN HOOFD GEVALLEN BEN ? DAT IS EEN BELEDIGING !
ZO BEDOELDE IK HET NIET !

U HEBT GELUK DAT IK EEN HEER BEN, MENEER ! MAAR U MOET WEL VOOR MIJ EEN PAAR AFSPRAKEN MAKEN MET ANDERE BOKSERS VOOR WAT WEDSTRIJDJES !
HM . . . GOED.
NU KAN IK TENMINSTE EEN BEETJE IN DE BUURT BLIJVEN !

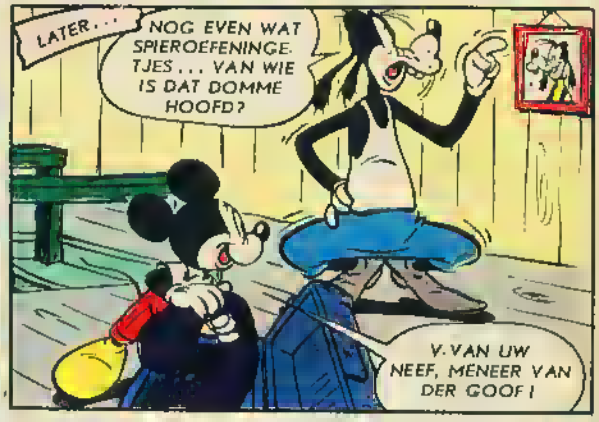
LATER . . .
NOG EVEN WAT SPIEROEFENINGETJES . . . VAN WIE IS DAT DOMME HOOFD ?
V. VAN UW NEEF, MENEER VAN DER GOOF !

IK HOOP HEM NOOIT TE ONTMOETEN . . . IK HEB ZELDEN ZO IETS DOMS GEZIEN . . . KOM MEE, WE GAAN NAAR HET KERMISTERREIN.
M-MAAR, MENEER DE VECHTER, MOET U NIET EERST NOG FLINK OEFENEN VOOR U WEER GAAT BOKSEN ?

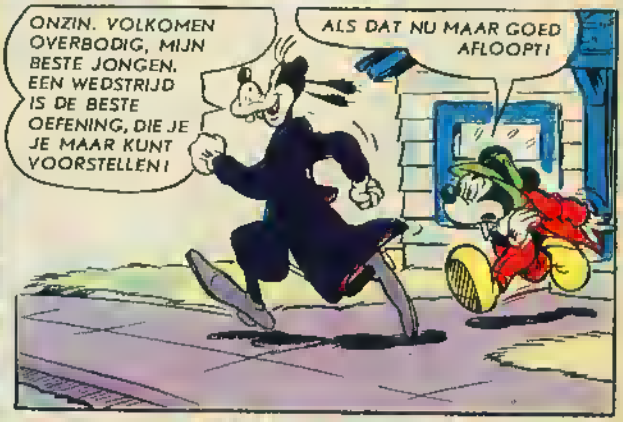
ONZIN. VOLKOMEN OVERBODIG, MIJN BESTE JONGEN. EEN WEDSTRIJD IS DE BESTE OEFENING, DIE JE JE MAAR KUNT VOORSTELLEN !
ALS DAT NU MAAR GOED AFLOOPT !

IS ER HIER DAN NIEMAND, DIE MET KOKOMO WERVELWIND DURFT TE BOKSEN ? U KUNT ER DUIZEND GULDEN MEE VERDIENEN ! IS DAT SOMS NIET GENOEG VOOR TWEE RONDEN ? !
O JA ! IK IK WIL HET WEL DOEN, HOOR ! ALS DAT BOKSERTJE VAN U, DIE KOKOMO, HET TENMINSTE DURFT !

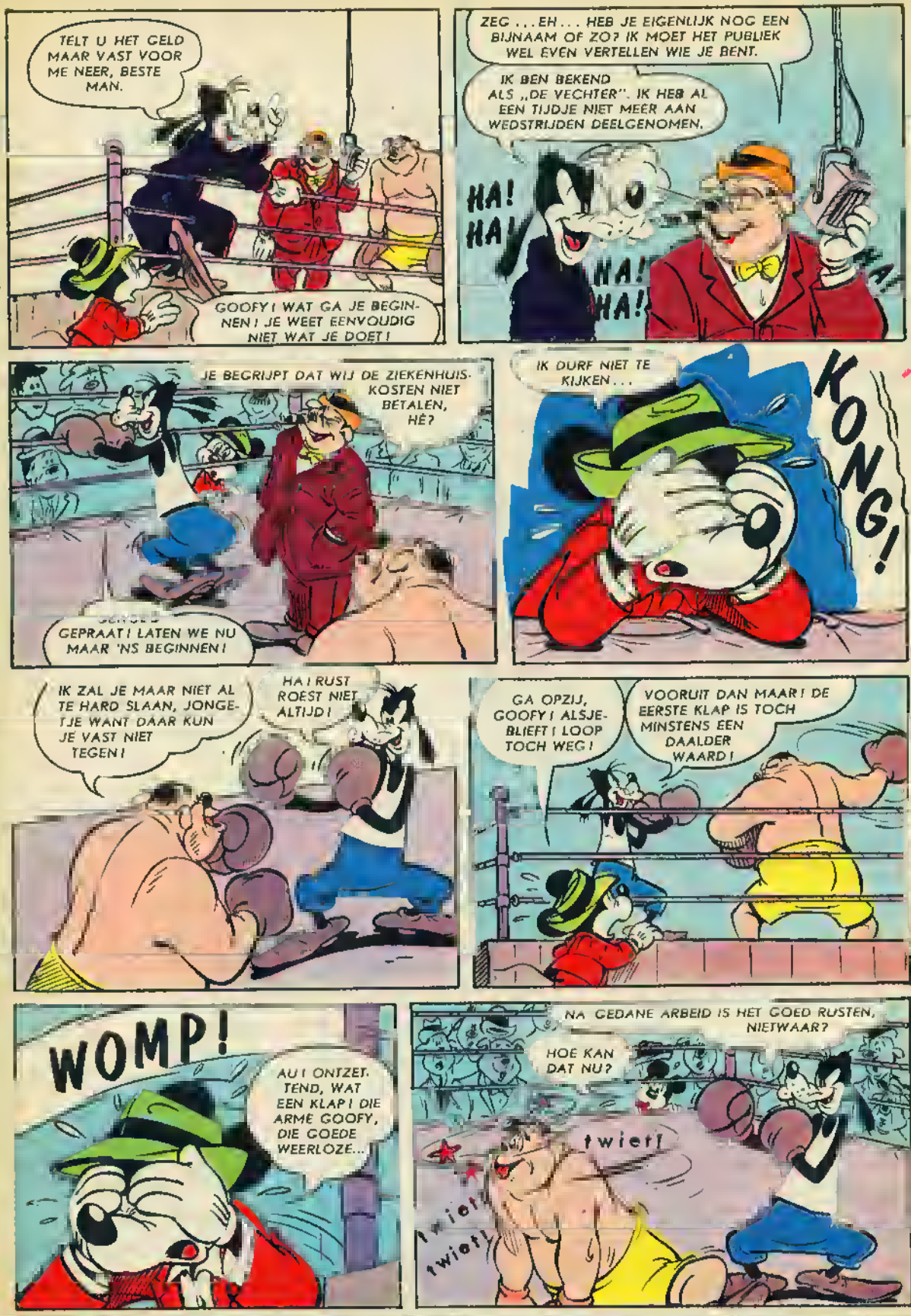
TELT U HET GELD MAAR VAST VOOR ME NEER, BESTE MAN.
GOOFY! WAT GA JE BEGINNEN! JE WEET EENVOUDIG NIET WAT JE DOET!
ZEG ... EH ... HEB JE EIGENLIJK NOG EEN BIJNAAM OF ZO? IK MOET HET PUBLIEK WEL EVEN VERTELLEN WIE JE BENT.
IK BEN BEKEND ALS „DE VECHTER". IK HEB AL EEN TIJDJE NIET MEER AAN WEDSTRIJDEN DEELGENOMEN.
HA! HA!
HA! HA!
JE BEGRIJPT DAT WIJ DE ZIEKENHUIS-KOSTEN NIET BETALEN, HÈ?
GEPRAAT! LATEN WE NU MAAR 'NS BEGINNEN!
IK DURF NIET TE KIJKEN ...
KONG!
IK ZAL JE MAAR NIET AL TE HARD SLAAN, JONGETJE WANT DAAR KUN JE VAST NIET TEGEN!
HA! RUST ROEST NIET ALTIJD!
GA OPZIJ, GOOFY! ALSJEBLIEFT! LOOP TOCH WEG!
VOORUIT DAN MAAR! DE EERSTE KLAP IS TOCH MINSTENS EEN DAALDER WAARD!
WOMP!
AU! ONTZETTEND, WAT EEN KLAP! DIE ARME GOOFY, DIE GOEDE WEERLOZE...
NA GEDANE ARBEID IS HET GOED RUSTEN, NIETWAAR?
HOE KAN DAT NU?
twiet!
twiet!
twiet!

ER GAAT HEEL WAT GEBEUREN! DE WEEK DAAROP STAAT GOOFY ALWEER IN DE RING. ZIJN TEGENSTANDER IS DE BEKENDE „KEES DE KNOKKER"!

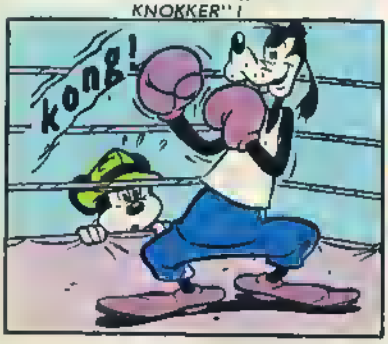

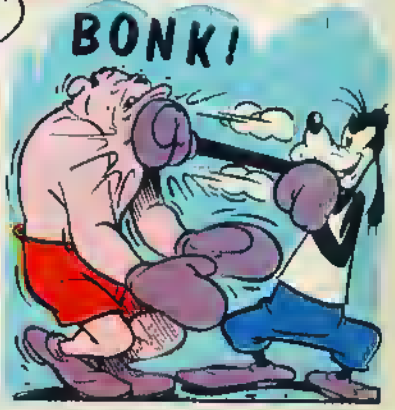

MAAR MICKEY KRIJGT ONGELIJK... HET KAH WÈL GOED GAAN EH HET BLIJFT OOK GOED GAAH!

wop!

OP 10 SEPTEMBER WORDT WILLIE WORSTEHKRAKER VERSLAGEH.

DE KRAHTEH BEGIHHEH OVER HEM TE SCHRIJVEN... HIJ WORDT VOOR DE TELEVISIE GEHAALD...

konk!

OP 17 SEPTEMBER WORDT GREGOR DE GORILLA VERSLAGEH.

GOOFY WIHT GEVECHT NA GEVECHT. HIJ IS ZO LAHGZAMERHAHD EEN BEKEHDE EH EEN GEVREESDE BOKSER GEWORDEH!

plok!

OP 24 SEPTEMBER WORDT HARRIE HAMERBEER VERSLAGEH.

DAMES EN HEREH! JEREMIAS VAH DER GOOF, GEHAAMD „DE VECHTER", EEN BOKSER DIE ZICH IH VIER WEKEN TIJD EEH GEDUCHTE HAAM HEEFT VEROVERD, HEEFT DE WERELDKAMPIOEH ZWAARGEWICHT BOKSEH UITGEDAAGD TOT EEN WEDSTRIJD, DIE OVERMORGEH GEHOUDEH WORDT!

DRIE MINUTEH VOOR HET GEVECHT... IN DE KLEEDKAMER, WAAR MICKEY GOOFY KLAAR MAAKT VOOR DE GROTE WEDSTRIJD, WAAR HOHDERDEH MEHSEH HAAR TOE GEKOMEH ZIJH...

W-WEET U ZEKER, DAT U MET DE WERELDKAMPIOEH WILT GAAH BOKSEH, MEHEER DE VECHTER?

MAAR HATUURLIJK, BESTE JONGEH!

ER ZIT HIETS ANDERS OP! EEH PAAR MEHSEN HEBBEN HET GERUCHT VERSPREID DAT IK GELD HEB AAHGEHOMEH OM TE VERLIEZEN! IK MOET DUS WIHHEH!

HM...

TIJD, VECHTER!

MOOI ZO! OP HAAR HET WERELDKAMPIOENSCHAP! KOM MEE, MEHEER MOUSE, WE GAAN!

ZET 'M OP, VECHTER!

JONGEHS, ER ZIJH HOGAL WAT MENSEH, ZEG!

DEHK ER AAH, EERLIJK VECHTEN, MIJHE HEREH! EN DAT DE BESTE MÁG WIHHEN VAH-AVOND!

GOED. DAT BEH IK!

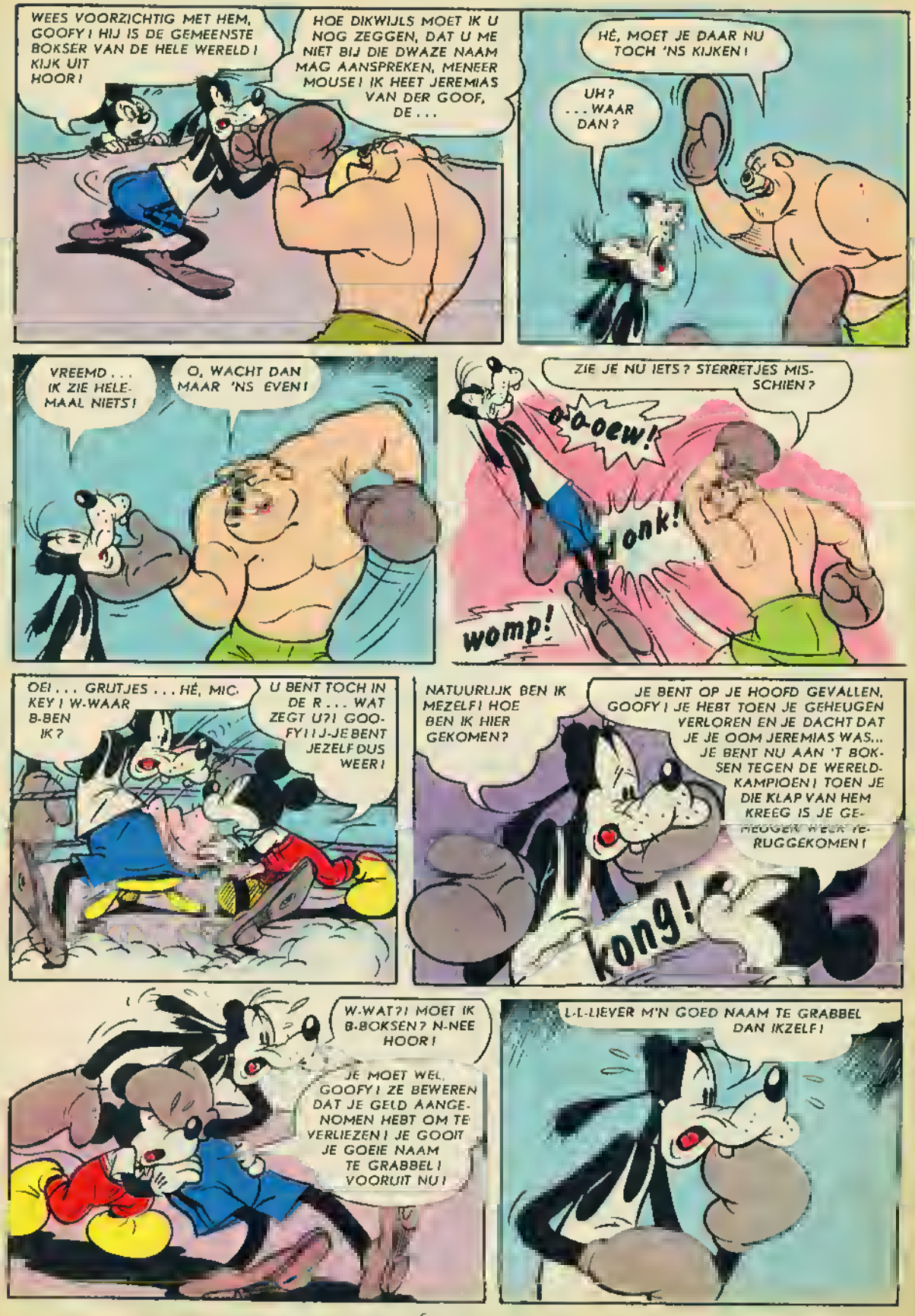
WEES VOORZICHTIG MET HEM, GOOFY! HIJ IS DE GEMEENSTE BOKSER VAN DE HELE WERELD! KIJK UIT HOOR!
HOE DIKWIJLS MOET IK U NOG ZEGGEN, DAT U ME NIET BIJ DIE DWAZE NAAM MAG AANSPREKEN, MENEER MOUSE! IK HEET JEREMIAS VAN DER GOOF, DE . . .
HÉ, MOET JE DAAR NU TOCH 'NS KIJKEN!
UH? . . . WAAR DAN?
VREEMD . . . IK ZIE HELEMAAL NIETS!
O, WACHT DAN MAAR 'NS EVEN!
ZIE JE NU IETS? STERRETJES MISSCHIEN?
o-o-oew!
onk!
womp!
OEI . . . GRUTJES . . . HÉ, MICKEY! W-WAAR B-BEN IK?
U BENT TOCH IN DE R . . . WAT ZEGT U?! GOOFY!! J-JE BENT JEZELF DUS WEER!
NATUURLIJK BEN IK MEZELF! HOE BEN IK HIER GEKOMEN?
JE BENT OP JE HOOFD GEVALLEN, GOOFY! JE HEBT TOEN JE GEHEUGEN VERLOREN EN JE DACHT DAT JE JE OOM JEREMIAS WAS... JE BENT NU AAN 'T BOKSEN TEGEN DE WERELDKAMPIOEN! TOEN JE DIE KLAP VAN HEM KREEG IS JE GEHEUGEN WEER TERUGGEKOMEN!
kong!
W-WAT?! MOET IK B-BOKSEN? N-NEE HOOR!
JE MOET WEL, GOOFY! ZE BEWEREN DAT JE GELD AANGENOMEN HEBT OM TE VERLIEZEN! JE GOOIT JE GOEIE NAAM TE GRABBEL! VOORUIT NU!
L-L-LIEVER M'N GOED NAAM TE GRABBEL DAN IKZELF!

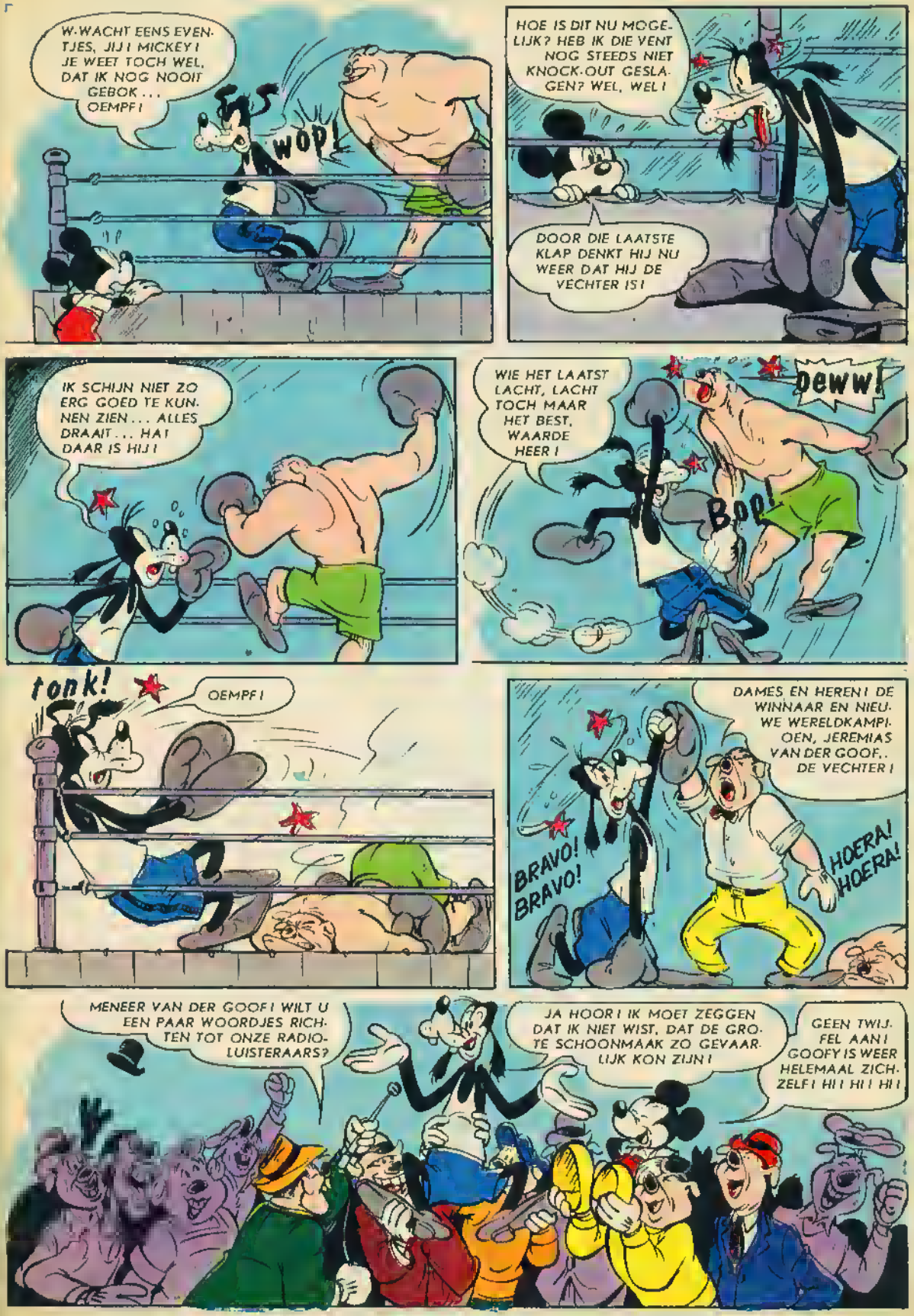
W-WACHT EENS EVENTJES, JIJ! MICKEY! JE WEET TOCH WEL, DAT IK NOG NOOIT GEBOK . . . OEMPF!
WOP!
HOE IS DIT NU MOGELIJK? HEB IK DIE VENT NOG STEEDS NIET KNOCK-OUT GESLAGEN? WEL, WEL!
DOOR DIE LAATSTE KLAP DENKT HIJ NU WEER DAT HIJ DE VECHTER IS!
IK SCHIJN NIET ZO ERG GOED TE KUNNEN ZIEN . . . ALLES DRAAIT . . . HA! DAAR IS HIJ!
WIE HET LAATST LACHT, LACHT TOCH MAAR HET BEST, WAARDE HEER!
dewww!
Boo!
tonk!
OEMPF!
DAMES EN HEREN! DE WINNAAR EN NIEUWE WERELDKAMPIOEN, JEREMIAS VAN DER GOOF,. DE VECHTER!
BRAVO! BRAVO!
HOERA! HOERA!
MENEER VAN DER GOOF! WILT U EEN PAAR WOORDJES RICHTEN TOT ONZE RADIOLUISTERAARS?
JA HOOR! IK MOET ZEGGEN DAT IK NIET WIST, DAT DE GROTE SCHOONMAAK ZO GEVAARLIJK KON ZIJN!
GEEN TWIJFEL AAN! GOOFY IS WEER HELEMAAL ZICHZELF! HI! HI! HI!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

WOLKENKRABBERS

Precies vijfenzeventig jaar geleden stond de mens aan de voet van de eerste wolkenkrabber. In de Amerikaanse stad Chicago kwam een architect op het idee een huis met dertig verdiepingen te bouwen. Toen het bouwwerk na twee jaar zwoegen klaar was, viel het, tegen leders verwachtingen in, niet om.
Korte tijd later ging men in Chicago meer van zulke wolkenkrabbers bouwen.
In New York was men er als de kippen bij! Ook daar verrezen geweldig hoge hulzen en op het ogenblik gaat New York aan de spits wat betreft hoogte en aantal van de wolkenkrabbers.

Voor mij is het altijd Dierendag, hoor. Daar heb ik echt de vierde oktober niet speciaal voor nodig. Als je veel van dieren houdt, ben je er toch altijd lief voor.
Ik zal nooit vergeten wat onze meester op school vroeger vertelde.
Hij zei: „Een dier, hoe verstandig en wijs hij ook mag lijken, heeft toch altijd nog minder verstand dan een pas geboren baby".
En wie zou het nu in zijn hoofd halen een klein kindje in de wieg toe te snauwen, een klap te geven of zelfs te schoppen, zoals ik laatst een jongen zijn hondje zag doen, omdat het dier niet begreep dat het een stokje uit het water moest halen, dat „zijn baasje" er in gegooid had.
Nu, ik heb dat baasje eens ongezouten de waarheid gezegd. Dat hij kwaad tegen mij begon te schreeuwen, daar gaf ik niets om. Ten slotte liep hij woedend weg en.... het hondje huppelde achter hem aan.
Het lieve dier, dat pas door zijn baasje geschopt was, toonde zich toch weer aanhankelijk.
Vind je dat nu geen reden om altijd vriendelijk en geduldig voor alle dieren te zijn? Neem je dus voor dat het voortaan elke dag dierendag voor je zal zijn, want veel dieren zijn graag bij ons en ik vind dat wij dankbaar voor die aanhankelijkheid moeten zijn en de dieren daarom met zorg en liefde moeten omringen.

HERT WERD VERPLEEGD

Op een avond reed een automobilist een hert aan, dat heel onverwacht de weg overstak. Het dier bleef versuft en gewond liggen.
De automobilist had diep medelijden met 't arme beest. Hij stopte, stapte uit en nam het hert voorzichtig op. Hij legde het in zijn wagen en reed er mee naar een dierenarts in de omgeving. Die constateerde dat het hert een hersenschudding had opgelopen en besloot de garage naast zijn huis als ziekenvertrek in te richten om het dier te verplegen.
Deze moeite werd met succes bekroond. Na een week kon het hert weer genezen naar het bos worden teruggebracht, waar 't vrolijk huppelend achter de bomen verdween.

VOOR KLEINE KOKS
EN KEUKENPRINSESSEN

MOKKAMUTSJES

Voor twee flinke porties van deze lekkernij heb je nodig: een banaan, het wit van twee eieren, zes theelepeltjes poedersuiker en een theelepeltje oploskoffie.
Klop het eiwit met de poedersuiker stijf en voeg er als het bijna stijf is, het theelepeltje oploskoffie aan toe.
Snijd de banaan in dunne plakjes, verdeel deze plakjes over twee schoteltjes en bedek de stukjes met 'n hoge muts heerlijk mokkaschuim. Maak dit toetje niet te lang voor het eten, want de schuimmuts mag natuurlijk niet in elkaar zakken.

HEB JE DIE AL?

In Israël verscheen onlangs een serie postzegels met afbeeldingen van schepen er op. Naast de nieuwste aanwinsten van de koopvaardijvloot van dat land, zijn er ook schepen bij van jaren geleden.

Hier zie je bijvoorbeeld 'n schip, waarmee in het begin van onze jaartelling op de Middellandse Zee werd gevaren.
Het is een zeilschip van ongeveer 16 meter lengte. Als er niet voldoende wind in de zeilen blies, werd het geroeid! Bij een storm had zo'n schoepje veel te verduren en er was dan ook heel wat stuurmanskunst voor nodig om het dan weer heelhuids in de thuishaven te laten terugkeren.
Je kunt je echter wel voorstellen, dat het een indrukwekkend gezicht moet zijn geweest als je een hele vloot van deze mooie schepen, voortgestuwd door de wind, zag voorbij varen.

EEN VERSTROOIDE PROFESSOR

Een professor stond bekend om zijn grote verstrooidheid. Op een avond zat hij verdiept in een boek, waarvan de wetenschappelijke inhoud hem bijzonder interesseerde.
Hij rookte, terwijl hij las, een pijp. Toen de tabak echter was opgebrand en hij merkte dat hij tevergeefs aan zijn pijp trok, klopte hij hem tegen zijn schoenzool uit. Hij hoorde dit kloppende geluid en riep.... „Binnen!"
En hij was heel verbaasd dat er niemand binnen kwam.

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

DAT HEB IK GEZEGD, MET UW WELNEMEN! MAAR DEZE PERSOON ZEGT DAT HIJ MEER IN ZIJN MARS HEEFT, DAN U – EXCUSEER – IN UW HUIS!
WAT?
DE BRUTALITEIT! IK ZAL DEZE ONBESCHAAMDE VLEGEL EENS FLINK OP ZIJN NUMMER ZETTEN!!!
SALAM ALÊIKUM, EDELE HEER!
GEEN GESALAAM! ER UIT! HOE DURF JE BEWEREN, DAT MIJN WEELDERIGE KASTEEL MINDER –
OOH!!!
EEN NIEUWE GANGLOPER ZULT U TOCH WEL KUNNEN GEBRUIKEN, O HEER!

IK ZAL U EEN VAN MIJN FRAAIE LOPERS TONEN.
WILT U ZEGGEN, DAT U EEN HELE GANGLOPER IN DAT KISTJE HEBT?
ZEKER, JEUGDIG PERSOON! IN DEZE MARS ZIT ALLES!
BAH! DE OPSCHEPPER! NIETS ZIT ERIN!
O NEEN, DE MARS IS NIET ZO LEEG ALS HIJ SCHIJNT! ZIET, HIER IS DE BEDOELDE LOPER REEDS...
HÈ! WAAR KOMT DIE OPEENS VANDAAN?
ECHT SMYRNA-WERK...
HOE IS DAT MOGELIJK?
EN EEN KLOEKE MAAT, EDELE HEREN! NET ZO LANG ALS U WENST!
?

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 477682 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.